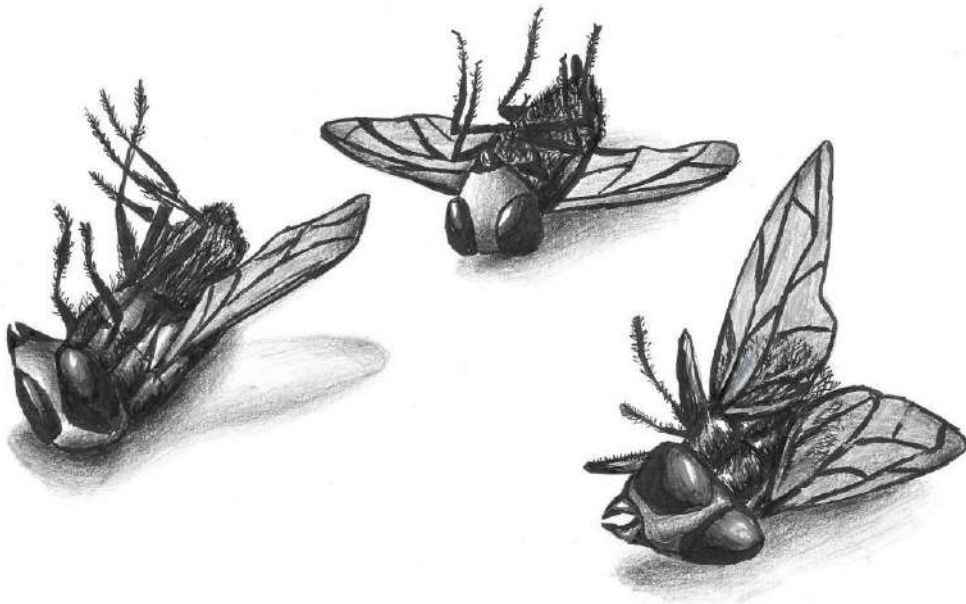

Μαρία Δριμή

Ψόφιες μύγες

ΑΘΗΝΑ 2021

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Μαρία Δριμή γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Σπούδασε Ιατρική στο ΕΚΠΑ και εργάζεται ως ιατρός σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του ΕΣΥ.

Είναι πτυχιούχος του Τμήματος Φιλολογίας (κατεύθυνση Μεσαιωνικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας) του ΕΚΠΑ.

Έχει παρακολουθήσει εργαστήρια δημιουργικής γραφής στην πεζογραφία. Έχει αποφοιτήσει από τη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του θεάτρου Πορεία.

Διηγήματά της έχουν δημοσιευθεί σε λογοτεχνικά περιοδικά και έχουν διακριθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Η νουβέλα της «Ρωγή στον τοίχο» (2022) κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ιωλκός.

Στο διαδίκτυο διατίθενται επίσης ελεύθερα τα θεατρικά της έργα:

1. *Εν τόπω χλοερώ* (2019)
2. *Από έδρας* (2020)
3. *Ούριος άνεμος* (2020)
4. *Όλες εκείνες οι εικόνες* (2020)- 3ο βραβείο στον διαγωνισμό «Σε κλειστό κύκλο» της Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου
5. *Ξέρξης* (2021)
6. *Garamond 12* (2021)

Email: maria.drimi@gmail.com

Ψόφιος μύγες

Το audio θεατρικό έργο *Ψόφιος μύγες* της Μαρίας Δριμή διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα]

Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στο ραδιόφωνο ή σε άλλο μέσο, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

© *Μαρία Δριμή* (2021)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Δεκαετία '80. Ο Τάσος και η Λουκία ζουν με τα τρία παιδιά τους σε ένα ορεινό και απομονωμένο ελληνικό χωριό. Η ζωή τους γεμίζει από τις καθημερινές αγροτικές και κτηνοτροφικές εργασίες. Τα παιδιά έχουν εγκαταλείψει το σχολείο. Ο παπα-Γιώργης, ο ιερέας του χωριού, προσπαθεί επίμονα, όμως χωρίς αποτέλεσμα, να ξαναφέρει τα παιδιά στο σχολείο. Ένας ιδιόρρυθμος επισκέπτης, ο Κρόνος, φθάνει στο χωριό αναζητώντας διαμονή. Μετά από σύσταση του παπα-Γιώργη, ο Τάσος του νοικιάζει ένα σπίτι. Εαφνικά, η ζωή της οικογένειας ανατρέπεται από ένα αναπάντεχο γεγονός.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Τάσος (55): κτηνοτρόφος

Λουκία (46): σύζυγος του Τάσου

Παναγή(22): γιος

Αριστέα (20): κόρη

Μάνια (17): κόρη

Παπα-Γιώργης (60): ιερέας του χωριού

Κρόνος (58): επισκέπτης

ΣΚΗΝΙΚΟ

- 1) Το σπίτι του Τάσου και της Λουκίας. Ένα μεγάλο δωμάτιο, καθιστικό και κουζίνα μαζί. Χωριάτικο στυλ, κουρελούδες, ξύλινες καρέκλες, σόμπα. Ένα καλάθι γεμάτο μήλα υπάρχει πάντα πάνω στο τραπέζι.
- 2) Το σπίτι που νοικιάζει ο Κρόνος. Ανάλογη ατμόσφαιρα με το σπίτι του Τάσου. Πολλά βιβλία σε στοίβες, αρραδιασμένες τριγύρω.
- 3) Το καφενείο του χωριού. Ένα τραπέζι με μερικές καρέκλες στο ύπαιθρο.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Στο σπίτι της οικογένειας. Ακούγονται δυνατές φωνές που πλησιάζουν. Μπαίνουν ο Τάσος και ο Παναγής, φορτωμένοι με σακιά και κανγαδίζοντας έντονα.

ΤΑΣΟΣ

Αναθεματισμένε! Σ' το' χα πει. *(αφήνει κάτω το σακί)*

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κόλλησε το κουμπί.

ΤΑΣΟΣ

Θα σου κολλήσω τη μούρη, που θα μου πεις, κόλλησε το κουμπί.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το' ξερες ότι κόλλαγε και δεν μου το' πες. Να το' φτιαχνες.

ΤΑΣΟΣ

Σάπισε όλο το μπουστάνι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σιγά. Μ' ένα νερό. Κακός σπόρος ήτανε.

ΤΑΣΟΣ

Κακός σπόρος είσ' εσύ. Διαβολόσπορος. Τίποτα δε σου φτουράει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γι' αυτό παράτα με.

ΤΑΣΟΣ

Τι είπες, ρε; Σε ποιον λες «παράτα με»;

Ο Τάσος πλησιάζει απειλητικά τον Παναγή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα με δείρεις; Έλα, αν σου βαστάει!

ΤΑΣΟΣ

Παλιομαλάκια, τώρα θα δεις!

Ο Τάσος πλησιάζει τον Παναγή με τη γροθιά προτεταμένη. Ο Παναγής του πιάνει δυνατά τον καρπό και του στρίβει το χέρι. Ο Τάσος τρελαίνεται στον πόνο, αλλά προσπαθεί να μη φωνάζει.

ΤΑΣΟΣ

Τον πατέρα σου, ρε αρχίδι;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γυρεύοντας πήγες.

Ο Παναγής αφήνει το χέρι του Τάσου. Εκείνος το τρίβει, προσπαθώντας να κρύψει τον πόνο.

ΤΑΣΟΣ

(απειλητικά) Αυτό να το θυμάσαι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ναι.

ΤΑΣΟΣ

Αν είσαι άχρηστος, να τσακιστείς να φύγεις. Χαραμοφάγδες δεν θέλουμε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σιγά μην κάτσω εδώ πέρα.

ΤΑΣΟΣ

Δεν χωρατεύω.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ούτ' εγώ.

ΤΑΣΟΣ

(εξοργισμένος, χτυπώντας τη γροθιά του στο τραπέζι) Μην απαντάς, ρε γελοίο!

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τι θες; Ν' ακούω μόνο; Για βλάκκα μ' έχεις;

ΤΑΣΟΣ

Για δείτε, ένα άχρηστο κορμί! Εμ, δεν του κόβει ούτε τόσο δα, όλα τα κάνει μαντάρα, εμ, βγάζει και γλώσσα!

ΠΑΝΑΓΗΣ

Έννοια σου και δεν θα μ' έχεις για πολύ.

ΤΑΣΟΣ

Μη μου το λες! Θα βάλω την Αγγέλα να κλαίει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Βάλε όποιον θες.

ΤΑΣΟΣ

(ουρλιάζοντας) Σκάσεεε!!! Μη σ' ακούω! Βούλωσ' το!

ΠΑΝΑΓΗΣ

Αυτά εκεί που σε παίρνει. Στις κότες τις κόρες σου. Όχι σε μένα.

ΤΑΣΟΣ

Σιγά τον άντρα! Ακόμα δεν μάλλιασες, σηκώνεις κεφάλι. Ξέρεις ποιος είμ' εγώ, ρε; Ξέρεις πόσους βάζω κάτω;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δείξε μου! *(σηκώνει τις γροθιές του)*

ΤΑΣΟΣ

Ούτε το σάλιο μου δεν αξίζεις! Ξεφτιλισμένε!

Σιωπή. Ο Τάσος και ο Παναγής στέκονται σε διαφορετικές μεριές του δωματίου χωρίς να κοιτάζονται.

ΤΑΣΟΣ

Πού να' ξερα τι φίδι έχω στον κόρφο μου...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ας πρόσεχες.

Σιωπή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα φύγω.

ΤΑΣΟΣ

Στο καλό.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα γίνω μπάτσος.

ΤΑΣΟΣ

Σιγά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα δεις.

ΤΑΣΟΣ

Εσένα περιμένανε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κοροΐδευε εσύ.

ΤΑΣΟΣ

Όμως εδώ μέσα που τρως ψωμί, κουμάντο κάνω εγώ.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Χάρισμά σου.

ΤΑΣΟΣ

Ξεφτίλα. Άχρηστε.

Ο Παναγής σηκώνεται απότομα και με μια απότομη κίνηση πετάει κάτω ό, τι υπάρχει πάνω το τραπέζι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ε, άντε λοιπόν! Κάτσε να κάνεις κουμάντο μόνος σου. Άει στο διάολο πια!

ΤΑΣΟΣ

Ποιον στέλνεις στο διάολο, ρε; Γαμημένε!

Ο Παναγής αποχωρεί ορμητικά, χτυπώντας πίσω του την πόρτα. Ο Τάσος δείχνει έξω φρενών. Χτυπάει τη γροθιά του στο άδειο τραπέζι. Στέκεται για λίγο σκεφτικός και στη συνέχεια, αρχίζει να μαζεύει από κάτω τα αντικείμενα. Μπαίνει η Λουκία.

ΛΟΥΚΙΑ

Πού πάει αυτός; Πάλι πιαστήκατε;

ΤΑΣΟΣ

Βούλωστο, μην την πληρώσεις εσύ.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι έγινε;

ΤΑΣΟΣ

Τα μυαλά του είν' έξω απ' το κεφάλι του.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι έκανε;

ΤΑΣΟΣ

Τον άφησα να ποτίσει το μποσάνι. Να βλέπει το νερό. Το παράτησε και πλημμύρισε. Σαπίσαν όλα.

ΛΟΥΚΙΑ

Σ' το' λεγα να το φτιάξουμε το πότισμα.

ΤΑΣΟΣ

Δεν έχει να κάνει. Ξεμυαλισμένος είναι. Και μια γλώσσα... Παπούτσι!

ΛΟΥΚΙΑ

Μην τον ξεσυνερίζεσαι.

ΤΑΣΟΣ

Όχι, να τον αφήσω να τα χαλάσει όλα...

ΛΟΥΚΙΑ

Είναι πάνω στα ντουζένια του.

ΤΑΣΟΣ

Τα ντουζένια αλλού.

ΛΟΥΚΙΑ

Είναι πονετικό παιδί.

ΤΑΣΟΣ

Ένας αληταράς είναι. Ξέρεις ότι έβαλε πλώρη να γίνει μπάτσος;

ΛΟΥΚΙΑ

Πότε;

ΤΑΣΟΣ

Τι πότε, μωρέ;

ΛΟΥΚΙΑ

Θα βγάλει αυτός νυχτέρια; Με το ζόρι ξυπνάει το πρωί.

ΤΑΣΟΣ

Έτσι λέει.

ΛΟΥΚΙΑ

Στα λόγια...

ΤΑΣΟΣ

Ας πάει όπου γουστάρει. *(μικρή παύση)* Δε στρώνεις να φάμε; Είμαι πεθαμένος.

Ο Τάσος *πέφτει εξαντλημένος στον καναπέ. Η Λουκία αρχίζει να στρώνει το τραπέζι.*

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Ο παπα-Γιώργης κάνει ευχέλαιο στο σπίτι της οικογένειας. Μαζί του είναι μόνο η Λουκία. Τους βλέπουμε στο τέλος του ευχελαίου.

ΛΟΥΚΙΑ

Να σου ψήσω καφέ;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μόνο νερό. Στέγνωσε το στόμα μου.

ΛΟΥΚΙΑ

Έφτασε.

Η Λουκία φεύγει και γυρίζει με ένα ποτήρι νερό.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Στην υγεία σου. *(πίνει)*

ΛΟΥΚΙΑ

Υγεία.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Λουκία, θέλω να σου πω κάτι.

ΛΟΥΚΙΑ

Ναι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Για τα παιδιά.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι κάνανε;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τίποτα. Για το σχολείο--

ΛΟΥΚΙΑ

Παπα-Γιώργη, όχι πάλι...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πάλι και πάλι! Μέχρι να με πάρει ο Κύριος.

ΛΟΥΚΙΑ

Οι δουλειές δεν μαζεύονται.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μπορεί σήμερα κανείς να είναι αγράμματος; Πού να προκόψει;

ΛΟΥΚΙΑ

Οι δικές μας δουλειές δεν θέλουν γράμματα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Όποιος τα ξέρει όμως, όλα τα κάνει καλύτερα.

ΛΟΥΚΙΑ

Το παράτησαν τόσα χρόνια.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Θα το ξαναβρούνε. Τουλάχιστον να βγάζανε το γυμνάσιο.

ΛΟΥΚΙΑ

Πώς να πάνε στην πόλη; Είναι πολύς δρόμος.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Από τον Σεπτέμβρη η κοινότητα θα βάλει βανάκι για τα παιδιά. Θα πηγαίνουν και οι δικές μου οι μικρές.

ΛΟΥΚΙΑ

Ο Τάσος--

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Γι' αυτό το λέω σε σένα πρώτα.

ΛΟΥΚΙΑ

Πού μετράω εγώ...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μετράς. Τον φέρνεις βόλτα.

Μπαίνει ο Τάσος.

ΤΑΣΟΣ

Βρε, βρε, τον παπα-Γιώργη... Πώς από δω; *(κάνει πως μυρίζει)* Πφφφ... Πάλι λιβάνια έριξες;

ΛΟΥΚΙΑ

Τάσο!

ΤΑΣΟΣ

Ο παπα-Γιώργης είναι δικός μας άνθρωπος. Θα πει καμιά καλή κουβέντα στον Υφιστο. *(μικρή παύση)* Τι λες; Θα τη βαρέσεις τον άλλο μήνα την καμπάνα;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Σιγουρα.

ΤΑΣΟΣ

Χα! Στις δημοτικές πατώσατε.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Άλλο οι εθνικές.

ΤΑΣΟΣ

Πώς εσύ, παπάς άνθρωπος, θες αυτόν τον ξεμωραμένο;

ΛΟΥΚΙΑ

Αρχίσατε;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ο Αντρέας είναι πολιτικός με όραμα.

ΤΑΣΟΣ

Τη Μιμή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τουλάχιστον δεν είναι φασίστας.

ΤΑΣΟΣ

Γιατί, ποιος είναι;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Οι δικοί σου οι παλαβοί. Τα αποβράσματα της χούντας. Που ξεφτιλίζουν ακόμα και τη σημαία.

ΛΟΥΚΙΑ

Ωχ! Πάψτε πια!.

ΤΑΣΟΣ

(στον παπα-Γιώργη) Σε τι σε χάλασε εσένα η χούντα;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Σοβαρά τώρα;

ΤΑΣΟΣ

Έφαγε ψωμί τόσος κόσμος. Στη χούφτα τούς είχε η χούφτα τους αγρότες.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Την έχουμε ξανακάνει αυτή την κουβέντα... Δεν έχει νόημα. *(παύση)* Να σου πω κάτι άλλο...

ΤΑΣΟΣ

Τι;

ΛΟΥΚΙΑ

Φεύγω. Πάω να βάλω πλύματα στις κότες. Παπα-Γιώργη, ευχαριστούμε.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν κάνει τίποτα.

Η Λουκία φεύγει.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι είναι αυτά τα πλύματα που βάζετε στις κότες;

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Στα ζουμιά του φαγητού ρίχνουμε πίτουρα και ψιλοκομμένα αποφάγια. Ζουρλαίνονται τα πουλερικά.

Σιωπή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Έλεγα και στη Λουκία--

ΤΑΣΟΣ

Τι;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Να στείλετε τα παιδιά στο γυμνάσιο.

ΤΑΣΟΣ

Ωχου, πάλι τα ίδια. Κάθε φθινόπωρο.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ναι.

ΤΑΣΟΣ

Με τα πρωτοβρόγια σου' ρχεται;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μπορεί.

ΤΑΣΟΣ

Δεν τὰ παμε πέρσι;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Να τα ξαναπούμε.

ΤΑΣΟΣ

Μεγαλώσανε. Δεν χωράνε στο θρανίο.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μια χαρά είναι. Ας δοκιμάσουν, κι αν δεν πάει καλά, σταματάνε.

ΤΑΣΟΣ

Πειράματα θα κάνουμε; Κι εγώ πώς θα τα βγάλω πέρα; Το κτήμα; Τα ζωντανά; Θέλουμε χέρια.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Άσε τουλάχιστον τη μικρή. Αυτή τὰ παίζει τα γράμματα.

ΤΑΣΟΣ

Να χωριστώ με το στερνοπούλι μου; Δεν σφάζανε.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μόνο τα πρωινά θα λείπει. Το μεσημέρι θα γυρίζει.

ΤΑΣΟΣ

Ούτε κουβέντα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τότε στείλε τον Παναγή. Κι αυτός καλούτσικος ήταν.

ΤΑΣΟΣ

Ωραία. Τὰ παμε. Θες τίποτα άλλο;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ναι, είναι και κάτι άλλο.

ΤΑΣΟΣ

Ακούω.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Το σπίτι του αδελφού σου είναι σε καλή κατάσταση;

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Θες να τ' αγοράσεις;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Θα έρθει ένας ξένος στο χωριό. Για μερικούς μήνες.

ΤΑΣΟΣ

Τι λογής ξένος;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Καθώς πρέπει άνθρωπος. Σπουδαγμένος.

ΤΑΣΟΣ

Τι ψάχνει στο χωριό ένας καθώς πρέπει σπουδαγμένος;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Την ησυχία του. Θέλει να γράψει.

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Τη διαθήκη του;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μιλάω σοβαρά. Το δίνεις το σπίτι να μείνει ο άνθρωπος; Θα πληρωθείς καλά.

ΤΑΣΟΣ

Εντάξει. Μόνο θα πάρει κάποιες μέρες να το καθαρίσει η Λουκία. Πότε έρχεται;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Το άλλο Σαββατοκύριακο.

ΤΑΣΟΣ

Προλαβαίνουμε. Και για να' χουμε καλό ρώτημα, πού τον πέτυχες;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Με πήρε τηλέφωνο ο μητροπολίτης.

ΤΑΣΟΣ

Και γιατί το χωριό μας; Πού το' μαθε;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι να σου πω... Δεν ξέρω.

ΤΑΣΟΣ

Περίεργα πράγματα. Όμως, γιατί σιοτίζομαι; Λεφτά θα πάρω.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ακριβώς. *(σηκώνεται)* Ώρα να πηγαίνω. Και ξανασκέψου το. Για το σχολείο.

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Μη νοιάζεσαι. Θα ξαγρυπνήσω απόψε να το σιέφτομαι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Την ευλογία Του.

ΤΑΣΟΣ

Να'σαι καλά, παπά.

Ο παπα-Γιώργης φεύγει. Ο Τάσος βγάζει τις μπότες του και ξαπλώνει στον καναπέ.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Η Λουκία χτενίζει τη Μάνια. Η Αριστέα κρατάει μια ξεχαρβαλωμένη κούκλα. Ο Παναγής κρατάει ένα γυάλινο βάζο με καπάκι και το περιεργάζεται.

ΛΟΥΚΙΑ

Τζίβα είναι.

ΜΑΝΙΑ

Πονάω!

ΛΟΥΚΙΑ

Ξεμονεύουν οι τρίχες; Κουβάρει γίνανε.

ΜΑΝΙΑ

(προσπαθώντας να ξεφύγει) Φτάνει!

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν τέλειωσα.

ΜΑΝΙΑ

Σου είπα, όχι άλλο!

ΛΟΥΚΙΑ

Σκοτίστηκα. Εσύ θα μοιάζεις σαν την παλαβή την Αρχοντούλα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πες μας... Σε παρακαλώ!

ΛΟΥΚΙΑ

Όρεξη έχεις, Αριστέα. Τόσες φορές την άκουσες...

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πες μας, πες μας!

ΛΟΥΚΙΑ

Ήτανε ακόμα μικρό κορίτσι η Αρχοντούλα του φούρναρη. Είχε μαλλί αφάνα και το μυαλό λειψό. Ροβόλαγε σαν το κατσίκι στις πλαγιές και ούρλιαζε σαν τσακάλι. Μέχρι το χωριό φτάνανε οι φωνές της και σιαζόμασταν. Μια μέρα, έτσι που χοροπήδαγε στα βράχια, σκόνταψε και κατρακύλησε στην πλαγιά. Πιάστηκε τότε το μαλλί της σ' ένα πουρνάρι. Κρεμάστηκε ολόκληρη απ' αυτό. Ήταν, φαίνεται, γερό και τη βάσταξε. Απόμεινε να κρέμεται και να στριγγλίζει: «Βοήθεια! Έγιν' η τρίχα μου τριχιά!» Το' λεγε και το ξανάλεγε. Φάνηκε όμως τυχερή. Περνούσε από κει ο πατέρας της και τηνε μάζεψε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

(γελάει) Τώρα δεν έχει καθόλου μαλλιά. Σαν τον καφετζή κατάντησε.
Καραφλή. Γλόμπος.

ΛΟΥΚΙΑ

Μην την περιγελάς. Φάρμακα παίρνει. Έχει την κακιά αρρώστια.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Αλήθεια;

ΛΟΥΚΙΑ

Έτσι λένε.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κι εγώ που νόμιζα πως της έχουν κάνει μάγια...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Εσύ είσαι χαζή.

ΛΟΥΚΙΑ

Παναγή!

Σιωπή. Ο Παναγής ασχολείται με το βάζο του.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεκαπέντε μάζεψα χθες.

ΛΟΥΚΙΑ

Το χαβά σου. Πότε θα σ' τις πετάξω τις παλιόμυγες...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Αν κοιτάς, έλα!

ΛΟΥΚΙΑ

Τι θα μου κάνεις;

ΠΑΝΑΓΗΣ

(κρατώντας σφιχτά το βάζο) Δοκίμασε!

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν πας να βοηθήσεις τον πατέρα σου; Η Αγγέλα κοιλοπόναγε από το ξημέρωμα. Τώρα δα θα γεννάει.

MANIA

Πώς τα' πιασε τα κατσιάκια η Αγγέλα;

ΛΟΥΚΙΑ

(γελάει) Δεν την πήγαμε στον τράγο; Το ξέχασες;

MANIA

Και τι της έκανε ο τράγος;

ΑΡΙΣΤΕΑ

(ξεκαρδίζεται με άχαρο, χοντροκομμένο τρόπο) Η Μάνια είναι χαζή, η Μάνια είναι χαζή! Δεν ξέρει πώς γιαστρώθηκε η Αγγέλα! Χαζή, χαζή, χαζή!

ΛΟΥΚΙΑ

Σκασμός.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σιγά που δεν ξέρει. Ο Μήτσος λέει πως η Μάνια παίρνει τις καλύτερες πίτες στο χωριό.

ΛΟΥΚΙΑ

Αν σ' ακούσει ο πατέρας σου, θα σε θάψει ζωντανό.

ΠΑΝΑΓΗΣ

(στη Μάνια) Είναι αλήθεια;

MANIA

Δεν σου λέω.

Η Αριστέα ακούει αμίλητη βάζοντας κάθε λίγο το δάχτυλο πότε στη μύτη και πότε στο στόμα της.

ΛΟΥΚΙΑ

Αριστέα, πάλι τις μύξες σου τρως; Θα φαρμακωθείς. Άντε να κόψεις κανένα χόρτο για το μεσημέρι. Να ξεμουδιάσεις κιόλας.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ωχου... Καλά.

ΛΟΥΚΙΑ

Το μεγάλο καλάθι πάρε.

Η Αριστέα σηκώνεται και φεύγει.

ΛΟΥΚΙΑ

Κι εσύ, Παναγή, τράβα να βοηθήσεις τον πατέρα σου.

Ο Παναγής σηκώνεται ξεφυσώντας. Αφήνει το βάζο του σε μια γωνιά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μην το πειράζει κανείς!

ΛΟΥΚΙΑ

Άντε, είπα!

Ο Παναγής φεύγει.

ΛΟΥΚΙΑ

Έλα να σε τελειώσω. Μετά δεν θα μπαίνει η χτένα.

Η Μάνια πλησιάζει τη μάνα της και η Λουκία ξαναρχίζει το χτένισμα.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Στο καφενείο του χωριού, ο Τάσος, ο παπα-Γιώργης και ο νεοφερμένος Κρόνος πίνουν καφέ και συζητούν.

ΤΑΣΟΣ

Σας αρέσει το χωριό μας;

ΚΡΟΝΟΣ

Το αγάπησα με το που το είδα. Όμως, μη μου μιλάς στον πληθυντικό. Λέγε με Κρόνο.

ΤΑΣΟΣ

Τι όνομα ειν' αυτό;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ο Κρόνος ήταν θεός της μυθολογίας. Έφαγε τα παιδιά του. *(γελάει)* Πώς και σ' έβγαλαν έτσι;

ΚΡΟΝΟΣ

Λογοτεχνικό ψευδώνυμο. Με αυτό με ξέρουν όλοι. Το πραγματικό μου όνομα κοντεύω κι εγώ να το ξεχάσω.

ΤΑΣΟΣ

Να νιώθεις σα στο σπίτι σου. Και κόπιασε για φαΐ τα μεσημέρια.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν θέλω να σας γίνω βάρος.

ΤΑΣΟΣ

Μπα. Καθόλου.

ΚΡΟΝΟΣ

Εξάλλου... μαγειρεύω. Και μάλιστα καλά.

ΤΑΣΟΣ

Εγώ δεν καταλαβαίνω ούτε αυγό να βράσω.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Σ' έχουν καλομάθει οι γυναίκες σου.

ΚΡΟΝΟΣ

Ωραίο πράγμα η οικογένεια.

ΤΑΣΟΣ

Έχεις παιδιά;

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν παντρεύτηκα.

ΤΑΣΟΣ

Τυχερά.

ΚΡΟΝΟΣ

Μάλλον άτυχα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Του Θεού όλα.

Σιωπή.

ΤΑΣΟΣ

Θα κάτσεις καιρό;

ΚΡΟΝΟΣ

Όσο χρειαστεί. Μέχρι να τελειώσω το βιβλίο μου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Να γράφεις κάτι και για το χωριό μας. Να μαθευτεί.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Μου βάζεις ιδέες.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι έχει να ζηλέψει από τα μέρη που δείχνει η τηλεόραση; Σάμπως δεν έχουμε ωραία φύση; Πλατάνια και νερά; Καθαρόν αέρα;

ΤΑΣΟΣ

Πες τα, ρε παπά. Κι εγώ δεν τ' αλλάζω το χωριό μας.

ΚΡΟΝΟΣ

Έχεις μείνει ποτέ στην πόλη;

ΤΑΣΟΣ

Μπα. Αν τύχει δουλειά εκεί, δεν βλέπω την ώρα και τη στιγμή να γυρίσω πίσω.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Κι εγώ έχω συνηθίσει εδώ. Θα πήγαινα κάπου για λίγο, αλλά όχι ν' αφήσω τον τόπο μου.

ΤΑΣΟΣ

(στον Κρόνο) Από πού κρατάς;

ΚΡΟΝΟΣ

Γεννήθηκα στο Κάιρο. Όμως ήρθαμε στην Αθήνα όταν ήμουν πολύ μικρός.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Έτσι εξηγείται.

ΚΡΟΝΟΣ

Ποιο;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Έχετε κάτι εσείς οι Αιγυπτιώτες. Μυρίζετε πολιτισμό.

ΚΡΟΝΟΣ

Πρόσφυγες είμαστε.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ειλεκτοί όμως.

Ο Τάσος σηκώνεται.

ΤΑΣΟΣ

Πάω. Οι δουλειές δεν καρτεράνε. Κρόνε, αύριο μεσημέρι έλα για φαΐ. Κι εσύ, παπά, με την παπαδιά.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Άλλη φορά, ευχαριστώ. Έχω ένα γάμο στην πόλη.

ΤΑΣΟΣ

Καλά, παπά μου. Χαιρετώ!

Ο Τάσος φεύγει.

ΚΡΟΝΟΣ

Τι ζεστός άνθρωπος!

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δουλευταράδες, κι αυτός και η γυναίκα του. Όμως...

ΚΡΟΝΟΣ

Όμως τι;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μη σε προκαταλάβω. Θα δεις μόνος σου.

Ο παπα-Γιώργης πίνει την τελευταία γουλιά από τον καφέ του και σηκώνεται.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πάω κι εγώ. Πέρασε η ώρα. Χάρηκα που τα' παμε.

ΚΡΟΝΟΣ

Γεια σου, παπά μου.

Ο παπα-Γιώργης φεύγει. Ο Κρόνος ανοίγει το σημειωματάριό του και κάθεται σκεφτικός με το μολύβι στο χέρι.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ο Κρόνος είναι καλεσμένος σε τραπέζι στο σπίτι του Τάσου και της Λουκίας. Έχουν τελειώσει το φαγητό και πίνουν το κρασί τους. Η Λουκία είναι όρθια, πηγαινοέρχεται και μαζεύει τα πιάτα. Ο Κρόνος διηγείται τρομακτικές ιστορίες. Όλοι παρακολουθούν σιωπηλοί. Η Αριστέα δείχνει ενθουσιασμένη.

ΚΡΟΝΟΣ

Ακούστε την ιστορία του Ευθύμη. Ήμασταν μαζί στον στρατό, στον Έβρο. Καλαματιανός εκείνος. Γνώρισε μια κοπέλα. Του άρεσε. Της ζήτησε ραντεβού. Βγήκαν ένα βράδυ για περπάτημα. Εκείνη κρύωνε και ο Ευθύμης της έδωσε το μπουφάν του. Στο τέλος την άφησε έξω από το σπίτι της. Την άλλη μέρα πήγε να πάρει το μπουφάν. Του άνοιξε μια κυρία. Ο Ευθύμης ζήτησε την κοπέλα. Η κυρία του είπε ότι η κοπέλα ήταν πεθαμένη χρόνια.

ΤΑΣΟΣ

Χριστούλη μου!

ΑΡΙΣΤΕΑ

Φάντασμα!

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Μάλλον. Ο Ευθύμης πήγε στο νεκροταφείο. Πάνω στον τάφο της βρήκε το μπουφάν του.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι σόι ιστορίες ειν' τούτες; Σηκώθηκε η τριχά μου!

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κι άλλη! Κι άλλη!

ΤΑΣΟΣ

Κακός μπελάς είσαι, Αριστέα. Ας' τον άνθρωπο να πει μια γουλιά.

ΚΡΟΝΟΣ

Μην το αποπαίρνεις το κορίτσι. Δεν με κουράζει. *(πίνοντας από το ποτήρι του)* Φανταστικό κρασί. Πού το αγοράζεις; Ντόπιο;

ΤΑΣΟΣ

Είναι από χέρι. Δεν το βρίσκεις έξω. Αν θέλεις, να σου φέρω.

ΚΡΟΝΟΣ

Θέλω. Πίνω κανένα ποτήρι τα βράδια, όταν γράφω.

ΤΑΣΟΣ

Εγώ άμα ανοίξω το μπουκάλι, το πατώνω.

ΛΟΥΚΙΑ

Εμένα γυρνάει το κεφάλι μου με το κρασί. Γι' αυτό βάζω μέσα μήλο.

ΚΡΟΝΟΣ

Μήλο;

ΛΟΥΚΙΑ

Του παίρνει τη δύναμη.

Η Λουκία παίρνει ένα μήλο από το καλάθι και αρχίζει να το καθαρίζει.

ΛΟΥΚΙΑ

(στον Κρόνο) Θεε;

ΚΡΟΝΟΣ

Ναι.

Η Λουκία δίνει ένα κομμάτι μήλο στον Κρόνο. Εκείνος το τρώει.

ΚΡΟΝΟΣ

Τέλειο.

ΤΑΣΟΣ

(στη Λουκία) Εμένα δεν με ρωτάς;

ΛΟΥΚΙΑ

Ξέρω ότι εσύ πάντα θεε.

Η Λουκία δίνει ένα κομμάτι μήλο στον Τάσο.

ΤΑΣΟΣ

(τρώγοντας το μήλο) Μμμμμ... Σαν παντεσπάνι.

ΛΟΥΚΙΑ

Η μηλιά μας έχει τα ωραιότερα μήλα του χωριού. Φάρμακο για όλα τα κακά.

ΚΡΟΝΟΣ

Τη χάξευα τις προάλλες. Είναι πολύ ψηλή. Την έχετε χρόνια;

ΤΑΣΟΣ

Τη φύτεψε ο πατέρας μου, όταν γεννήθηκα.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Δηλαδή, είστε συνομήλικοι;

ΤΑΣΟΣ

Μαζί γεράσαμε. Ευλογημένο δέντρο. Παρηγοριά. Πάω από κάτω και της ξομολογούμαι τις κακίες μου.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Αλήθεια;

ΛΟΥΚΙΑ

Γι' αυτό σου παίρνει τόση ώρα όταν πας για μήλα; Θα' ναι κάμποσες εκείνες οι κακίες.

ΤΑΣΟΣ

Όσες είναι. Κάποτε μου' πεσε κατακέφαλα ένα μήλο. *(γελάει)* «Κακούργα» της είπα, «από σένα θα πάω».

ΚΡΟΝΟΣ

Έχει και παχύ ίσιο.

ΛΟΥΚΙΑ

Αν κοιμηθείς από κάτω, βλέπεις τα καλύτερα όνειρα. Γλυκά σαν τα μήλα.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Αυτό είναι δέντρο για μένα, που έχω αϋπνίες.

ΛΟΥΚΙΑ

Ζορίζεσαι να κοιμηθείς;

ΚΡΟΝΟΣ

Τα βράδια στριφογυρίζω στο κρεβάτι για ώρες. Όσπου, τελικά, σηκώνομαι και γράφω.

ΤΑΣΟΣ

Εγώ κοιμάμαι σαν πουλάκι.

ΛΟΥΚΙΑ

Και ροχαλίζεις σαν μοσχάρι.

ΤΑΣΟΣ

Τι λες, ρε γυναίκα; Θα με παρεξηγήσει ο άνθρωπος...

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν είπα τίποτα κακό.

Μικρή σιωπή.

ΚΡΟΝΟΣ

Βλέπω, και τα παιδιά το πίνουν το κρασί.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ναι. *(πιάνει το ποτήρι του και το πίνει μονορούφι)*

ΤΑΣΟΣ

Με το μαλακό. Έχουμε να ξεχορταριάσουμε το απόγευμα.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κυριακάτικα; Θα πάω για καφέ με τον Μήτσο.

ΤΑΣΟΣ

Το χαβά σου! Υπάρχουν Κυριακές για μας; Πρώτα η δουλειά και μετά οι καφέδες!

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν έχουμε, γιε μου, εδώ καφέ να σου ψήσω; Πρέπει να τονε πεις έξω;

ΜΑΝΙΑ

(στον Παναγή) Να' ρθω μαζί σας;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τι να σε κάνουμε; Για βάσανο;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Σκασίλα σου, Μάνια. Θα βγούμε μαζί.

ΛΟΥΚΙΑ

Για πού;

ΜΑΝΙΑ

(στην Αριστεά) Πού θα πάμε;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Στο γήπεδο. Να δούμε μπάλα.

ΤΑΣΟΣ

Τι δουλειά έχετε στο γήπεδο; Θα παίρνετε μάτι τους μαντράχαλους;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Όλο το χωριό θα μαζευτεί.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σιγά. Εμείς δεν θα πάμε.

ΚΡΟΝΟΣ

Εσύ, Παναγή, δεν παίζεις μπάλα;

ΠΑΝΑΓΗΣ.

Όχι.

ΛΟΥΚΙΑ

Έπαιζε, μέχρι που σακάτεψε το πόδι του.

ΚΡΟΝΟΣ

(στον Παναγή) Χτύπησες;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ναι.

ΤΑΣΟΣ

Έπαθε μηνίσκιο. Έκανε και εγχείρηση. Στην πόλη.

ΚΡΟΝΟΣ

Μια από τα ίδια κι εγώ. *(γελάει)* Στα νιάτα μου είχα πολύ δυνατό σουτάρισμα. Από το ρημάδι το γόνατο σταμάτησα. Είχα βάλει και γύψο για μήνες.

Ο Παναγής σηκώνεται από το τραπέζι, παίρνει το βάζο του και κάθεται στον καναπέ.

ΚΡΟΝΟΣ

Τι έχεις μέσα στο βάζο.

ΤΑΣΟΣ

Πες στον Κρόνο τι κουβαλάς εκεί μέσα!

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μύγες.

ΚΡΟΝΟΣ

Ζωντανές; Για να δω!

ΤΑΣΟΣ

Τι ζωντανές, μωρέ; Ψόφιας. Τις σιοτώνει και τις χώνει εκεί μέσα.

ΛΟΥΚΙΑ

Μέχρι να πάρουμε καμιά αρρώστια από δαύτες...

ΚΡΟΝΟΣ

(στον Παναγή) Πώς σιέφτηρες να κάνεις τέτοια συλλογή;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Έτσι μου' ρθε.

ΚΡΟΝΟΣ

Οι μύγες κουβαλάνε μικρόβια. Κάθονται όπου βρουν, στα σκουπίδια, σε ακαθαρσίες. Ακόμα και σε πτώματα.

ΤΑΣΟΣ

Του το λέμε, αλλά...χαμπάρι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πρόβλημά μου.

Ο Παναγής σηκώνεται. Αφήνει το βάζο του παράμερα.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πάω τώρα στο χτήμα. Θα ξεχορταριάσω και μετά φσσστ! Έφυγα.

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν θα γυρίσεις ν' αλλάξεις πουκάμισο;

ΠΑΝΑΓΗΣ

(καθώς φεύγει) Χθες το' βαλα. Πότε βρώμισε κιόλας; Λοιπόν, την κάνω. Γεια!

Τον χαιρετούν όλοι, σχεδόν ταυτόχρονα.

ΛΟΥΚΙΑ

Αρσενικά... Δεν μαζεύονται. Η ψυχή τους το ξεπόρτισμα.

ΤΑΣΟΣ

(εύθυμα δείχνοντας τα κορίτσια) Ευτυχώς που έχουμε τις κόρες. Μόνο από δαύτες περιμένω κανένα ποτήρι νερό.

ΚΡΟΝΟΣ

Όλα τα παιδιά φεύγουν κάποια στιγμή. Και τ' αγόρια και τα κορίτσια.

Βρίσκουν το ταίρι τους και... φσσστ! Όπως το είπε ο Παναγής. *(γελάει)*

ΛΟΥΚΙΑ

Μακιάρι να βρουν από ένα καλό παλιάρι. Και δεν πειράζει, Τάσο, εγώ θα σου δίνω το νερό.

ΜΑΝΙΑ

Εγώ δεν θέλω κανένα παλιάρι!

ΛΟΥΚΙΑ

(γελάει) Δεν θα παντρευτείς;

ΜΑΝΙΑ

Όχι. Ποτέ.

ΛΟΥΚΙΑ

Και τι θα κάνεις; Στο ράφι θα μείνεις;

ΜΑΝΙΑ

Έχω τον μπαμπά. Δεν θέλω άλλον άντρα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πάντα το' λεγα ότι είσαι βλαμμένη.

ΚΡΟΝΟΣ

Πόσο σε ζηλεύω, Τάσο... Να' χα κι εγώ μια κόρη να μου λέει τέτοια.

ΤΑΣΟΣ

(αμήχανα) Είπαμε. Τυχερά είναι.

ΛΟΥΚΙΑ

(στη Μάνια) Τι κουτουράδες λες; Δεν θα κάνεις δικό σου σπιτικό; Παιδιά;

ΜΑΝΙΑ

(έντονα) Όχι! Δεν θα κάνω! Και δεν θέλω κανέναν άλλο! Κανέναν!

Η Μάνια αρχίζει να κλαίει γοερά. Η Αριστέα την κοιτάζει με ενδιαφέρον, σκαλίζοντας τη μύτη της.

ΛΟΥΚΙΑ

Άλλο πάλι και τούτο. Τι σ' έπιασε;

ΜΑΝΙΑ

(κλαίγοντας παρακτικά) Τίποτα. Άσε με. Άσε με σου λέω! Αφήστε με όλοι σας!

ΤΑΣΟΣ

Μάνια! Τι ειν' αυτά μπροστά στον ξένον άνθρωπο;

ΚΡΟΝΟΣ

(αμήχανα) Ώρα να πηγαίνω...

ΤΑΣΟΣ

Να μας συμπαθάς. Μερικές φορές κάνουν σαν μωρά.

ΜΑΝΙΑ

Πάψε! Δεν είμαι μωρό! *(συνεχίζει να κλαίει)*

ΤΑΣΟΣ

Σε ποιον είπες «πάψε»; Τώρα θα σου δείξω, να μάθεις να μιλάς.

ΛΟΥΚΙΑ

Μη, Τάσο. Ας' το να πάει στην ευχή.

ΤΑΣΟΣ

Δεν την άκουσες;

ΛΟΥΚΙΑ

Ας' το σου λέω.

Ο Κρόνος σηκώνεται αμήχανα.

ΚΡΟΝΟΣ

Ευχαριστώ για το γεύμα. Ήταν πολύ ωραία.

ΤΑΣΟΣ

Πάμε μέχρι έξω. Αν κάτσω εδώ, κι εγώ δεν ξέρω τι θα της κάνω.

ΚΡΟΝΟΣ

Μη λες τέτοια. Παιδί είναι. Γεια σου, Λουκία. Γεια σας, κορίτσια.

ΛΟΥΚΙΑ

Στο καλό.

Ο Τάσος και ο Κρόνος φεύγουν.

ΛΟΥΚΙΑ

(στη Μάνια) Έπρεπε ν' αφήσω τον πατέρα σου να σε μαυρίσει.

ΜΑΝΙΑ

Σκασίλα μου! Ας τον αφήνες!

ΛΟΥΚΙΑ

(πλησιάζει τη Μάνια και την τραβάει από το χέρι) Για ξεκουνήσου από κει να κάνεις καμιά δουλειά, μην τις φας από μένα. Κι εσύ, μεγάλη, σταμάτα να τρως τις μύξες σου. Δεν χόρτασες φαΐ; Άντε να μαζέψετε το τραπέζι. Εγώ θα πάω στα ζωντανά.

Η Λουκία σηκώνεται και αποχωρεί. Η Αριστέα και η Μάνια μαζεύουν το τραπέζι.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Είναι περασμένα μεσάνυχτα. Ο Τάσος και η Λουκία κοιμούνται. Τα τρία παιδιά ξενυχτούν παίζοντας χαρτιά γύρω από το μεγάλο τραπέζι. Ο Παναγής έχει πάντα μαζί του το βάζο με τις ψόφιες μύγες και η Αριστέα την κούκλα τις.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σας ξέσκισα. (μαζεύει την τράπουλα)

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πάλι!

ΠΑΝΑΓΗΣ

Βαριέμαι. Είσαστε κότες.

ΜΑΝΙΑ

Κλέβεις. Νομίζεις, δεν βλέπουμε;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τι είπες; (την πιάνει από τον σβέρκο)

ΑΡΙΣΤΕΑ

Παναγή! Θα σηκωθεί ο γέρος και θα γκαριζει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν την ακούς;

ΜΑΝΙΑ

Κι ο μπαμπάς το λέει. Κι εκείνον τον κλέβεις.

ΠΑΝΑΓΗΣ

(μυμούμενος χοροϊδεντικά) «Κι ο μπαμπάς το λέει... Ο μπαμπάς... Ο μπαμπάς».
Μπαμπόθρεφτο.

Η Μάνια επιχειρεί να του πάρει το βάζο. Ο Παναγής της πιάνει το χέρι και της το στρίβει πίσω από την πλάτη.

ΜΑΝΙΑ

Ωωωωωω.... Άιιιιιιιιιι

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πήγες γυρεύοντας.

Ο Παναγής αφήνει το χέρι της Μάνιας.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ωραίο κόλπο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το κάνουν οι μπάτσοι. Όταν θα γίνω κι εγώ...

ΜΑΝΙΑ

Τι θα γίνεις;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μπάτσος. *(σοβαρεύει απότομα)*

ΑΡΙΣΤΕΑ

Καινούριο αυτό; Οι γέροι το ξέρουν;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ο πατέρας.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Τότε το ξέρει και η μάνα.

ΜΑΝΙΑ

Και σ' αφήνουν;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ποιος τους ρωτάει; Θα έχω σταθερό παραδάκι. Και στολή και όπλο.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Θα πιάσεις εσύ πιστόλι;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Στον στρατό ήμουν πρώτος στο σημάδι.

ΜΑΝΙΑ

Κι αν σκοτωθείς;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα μάθω πρώτα.

ΜΑΝΙΑ

Θα οδηγείς και περ..πολικό;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Περιπολικό, βρε χαζή. Αν αργότερα με πάρουν μόνιμο...

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πώς σου' ρθαν αυτά;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Βαρέθηκα. Σιχάθηκα τις κατσίκες και τα χτήματα. Υπάρχουν τόσα άλλα...

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κι εσένα ποιος σου τα φανέρωσε;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μαζί με τον Μήτσο τα βρήκαμε. Μαζί θα πάμε.

ΜΑΝΙΑ

Πες έτσι να καταλάβουμε...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Όχι που θα μείνω εδώ, να γεράσω αρμέγοντας γίδια και πήζοντας τυρί.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Αχ, κι εγώ θέλω να φύγω!

ΜΑΝΙΑ

Για πού;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Δεν ξέρω. Κάπου. Στην πόλη. Να έχω ωραία φουστάνια, να κάθομαι σε πολυκατοικία με μπαλκόνια...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γιατί δεν παίρνεις τον Δημοσθένη που σε γουστάρει; Έχει την αμαξάρα του και τον μισό καιρό τον περνάει στην πόλη.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Το' χάσες ολωσδιόλου; Αυτός είναι γέρος. Και χοντρός.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γιατί, ποιος θαρρείς ότι θα σε κοιτάξει; Ο Γαρδέλης;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Άχου... Με σακάτεψες τώρα... Το μανάρι...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Εύπνα, αδελφή! Κατέβα στη γη.

MANIA

Σα να λέμε, θα φύγετε όλοι;

ΠΑΝΑΓΗΣ

(κοροϊδευτικά) «Αχ... Θα φύγετε όλοι... Τι κακό θα με βρει...»

MANIA

Πάψε να κοροϊδεύεις.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Εσύ, δηλαδή, θα κάτσεις εδώ για πάντα;

MANIA

Και πού να πάω;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Δεν ξέρω. Κάπου αλλού.

MANIA

Μπα, δεν πάω πουθενά. Θα μείνω εδώ.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πάντα το' λεγα πως είναι χαζή.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Εγώ το καλοκαίρι θα πάω να δουλέψω. Σε ταβέρνα.

MANIA

(γελάει) Εσύ σε ταβέρνα; Και τι θα κάνεις;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Λάντζα, δίσκο, ό, τι να' ναι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ωχ, κατάλαβα. Θα κυνηγάνε οι πελάτες τους κερτέδες κάτω απ' τα τραπέζια.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Τι λες, ρε χαμένε;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Λίγες φορές σου πέφτουν πράγματα;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Θα μάθω. Όπως κι εσύ.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μα εσύ είσαι στουρνάρι.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κι εσύ είσαι μαλάκας.

ΜΑΝΙΑ

Δεν θα σε πάρουν πουθενά.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Γιατί;

ΜΑΝΙΑ

Γιατί όλοι το ξέρουν. Ότι τρως τις μύξες σου.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μπλιαχ... Σωστό. Έχει δίκιο η Μάνια.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Δεν θα τις τρώω.

ΜΑΝΙΑ

Ακόμα κι ο μπαμπάς σε σιχάινεται.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πού το ξέρεις;

ΜΑΝΙΑ

Μου το έχει πει.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Δεν με νοιάζει.

ΜΑΝΙΑ

Ρώτησέ τον, αν δεν με πιστεύεις.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Σου είπα, σκασίλα μου. Δεν πα' να με σιχάινεται. Μη σου πω καλύτερα κιόλας.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Χα! Φαντάσου να πηγαίνει το φαΐ με τον δίσκο και να πέσει στο πιάτο κανένα κακάδι.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Σκάσε, μαλάκια!

Ο Παναγής πιάνει το χέρι της Αριστέας και το στρίβει απότομα πίσω από την πλάτη της.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα μιλάς ωραία;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Άουουουου....

ΜΑΝΙΑ

Σκάστε, ρε! Θα τους ξυπνήσουμε.

Ο Παναγής αφήνει απότομα το χέρι της Αριστέας.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Βαρέθηκα. Πάω να την πέσω.

Ο Παναγής αποχωρεί. Η Αριστέα τρίβει το χέρι της.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Γιατί είπες ότι ο μπαμπάς με σιχαίνεται;

ΜΑΝΙΑ

Μου το έχει πει.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πότε;

ΜΑΝΙΑ

Πολλές φορές.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Δεν τον έχω ακούσει.

ΜΑΝΙΑ

Μόνο σε μένα το λέει. Όταν είμαστε μόνοι μας. Ούτε η μαμά το ξέρει.

ΑΡΙΣΤΕΑ.

Δεν με νοιάζει. Κι εγώ τον σιχαίνομαι.

ΜΑΝΙΑ

Γιατί;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Έτσι. Δεν σου λέω.

Σιωπή. Η Αριστέα είναι σκεφτική.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Και θα κάνω ό, τι θέλω με τη μύτη μου και με τα χέρια μου και με τα πόδια μου. Και με τον κώλο μου! Ό, τι θέλω εγώ. *(σηκώνεται απότομα)* Πάω για ύπνο.

Η Αριστέα αποχωρεί. Η Μάνια μένει μόνη της. Φυλλομετράει την τράπουλα.

Εμφανίζεται ο Τάσος, αγουροξυπνημένος.

ΤΑΣΟΣ

Μικρή, τι κάνεις; Γιατί δεν κοιμάσαι;

ΜΑΝΙΑ

Τώρα θα πηγαινα.

ΤΑΣΟΣ

Θέλεις λίγο παγωμένο γάλα; Μου ήρθε μια λιγούρα.

ΜΑΝΙΑ

Ναι.

Ο Τάσος πηγαίνει στο ψυγείο. Γεμίζει δύο ποτήρια με γάλα. Έρχεται και κάθεται δίπλα στη Μάνια. Της δίνει το ένα ποτήρι.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Στο σπίτι του Κρόνου. Μπαίνει η Μάνια κρατώντας μια στοίβα σιδερωμένα ρούχα.

ΚΡΟΝΟΣ

Ακούμπησέ τα εδώ (της δείχνει το τραπέζι) Φοβάμαι μην τα τσαλακώσω. Τι ωραία που δείχνουν! Η μαμά τα σιδέρωσε;

ΜΑΝΙΑ

Η Αριστέα.

ΚΡΟΝΟΣ

Εσύ σιδερώνεις;

ΜΑΝΙΑ

Όχι.

ΚΡΟΝΟΣ

Είσαι μικρή ακόμα. Θα μάθεις.

Η Μάνια κοιτάζει τριγύρω με περιέργεια. Πλησιάζει μια στοίβα με βιβλία και την αγγίζει διερευνητικά.

ΚΡΟΝΟΣ

Διαβάζεις; Σου αρέσουν τα βιβλία;

ΜΑΝΙΑ

Όχι.

ΚΡΟΝΟΣ

Είναι συντροφιά. Σε ταξιδεύουν.

ΜΑΝΙΑ

Τα βαριέμαι.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν σου αρέσουν οι ιστορίες;

ΜΑΝΙΑ

Αμέ. Να τις ακούω.

ΚΡΟΝΟΣ

Κάποια βιβλία είναι τόσο ζωντανά, που είναι σα να τις βλέπεις.

MANIA

Τα δικά σας;

ΚΡΟΝΟΣ

Λένε πως είναι καλά. Θες να διαβάσεις ένα;

MANIA

Μπα.

ΚΡΟΝΟΣ

Κρίμα. Θα μ' ενδιέφερε η γνώμη σου.

MANIA

Γιατί;

ΚΡΟΝΟΣ

Εσείς οι νέοι βλέπετε πιο καθαρά.

Σιωπή. Η Μάνια στέκεται αμήχανη.

ΚΡΟΝΟΣ

Πας σχολείο; Ή το τέλειωσες;

MANIA

Το παράτησα.

ΚΡΟΝΟΣ

Γιατί;

Η Μάνια κουνάει τους ώμους της με αδιαφορία.

ΚΡΟΝΟΣ

Στο λύκειο;

MANIA

Στην τρίτη γυμνασίου.

ΚΡΟΝΟΣ

Κρίμα. Δεν ήσουν καλή μαθήτρια;

MANIA

Έτσι κι έτσι.

ΚΡΟΝΟΣ

Τότε;

MANIA

Βαριόμουν. Όλο μαθήματα.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Αυτό είναι αλήθεια. Το σχολείο είναι όλο μαθήματα.

Μικρή σιωπή.

ΚΡΟΝΟΣ

Ήμουν δάσκαλος.

MANIA

Ναι;

ΚΡΟΝΟΣ

Έπαιρνα τις μεγάλες τάξεις.

MANIA

Αα...

ΚΡΟΝΟΣ

Όταν ήμουν νέος.

MANIA

Βάζατε τιμωρίες;

ΚΡΟΝΟΣ

Καμιά φορά.

MANIA

Δεν μου αρέσουν οι τιμωρίες.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Σε ποιον αρέσουν;

MANIA

Μου βάζανε πολλές.

ΚΡΟΝΟΣ

Ήσουν άτακτη;

MANIA

Μπα. Έκανα απουσίες.

ΚΡΟΝΟΣ

Γιατί;

ΜΑΝΙΑ

Οι δουλειές...

ΚΡΟΝΟΣ

Άφηνες τα μαθήματα για να κάνεις δουλειές;

ΜΑΝΙΑ

Ναι.

ΚΡΟΝΟΣ

Μήπως αυτό ήταν δικαιολογία; Μήπως δεν ήθελες να πηγαίνεις στο σχολείο;

ΜΑΝΙΑ

Εμμ...

ΚΡΟΝΟΣ

Χα! Το βρήκα, έ;

ΜΑΝΙΑ

Μπορεί.

ΚΡΟΝΟΣ

Όμως, στο σχολείο μαθαίνεις τόσα πράγματα. Και ακούς και ωραίες ιστορίες, έτσι δεν είναι;

ΜΑΝΙΑ

Ναι.

ΚΡΟΝΟΣ

Να πας πάλι. Να το τελειώσεις.

Μικρή σιωπή.

ΜΑΝΙΑ

Μπορώ να φύγω;

ΚΡΟΝΟΣ

Α, ναι. Δεν σε κρατάω. Άντε στις δουλειές σου.

Η Μάνια προχωράει προς την πόρτα. Ξαφνικά σταματάει και δείχνει να ζαλίζεται. Κρατιέται από κάπου.

ΚΡΟΝΟΣ

Τι έπαθες;

ΜΑΝΙΑ

Τίποτα.

Η Μάνια συνεχίζει να δείχνει ζαλισμένη. Ο Κρόνος την πλησιάζει και την πιάνει από το μπράτσο προσπαθώντας να τη στηρίξει.

ΚΡΟΝΟΣ

Είσαι καλά;

Η Μάνια τραβιέται ενοχλημένη.

ΜΑΝΙΑ

Ναι.

ΚΡΟΝΟΣ

Σιγουρα;

ΜΑΝΙΑ

Ναι.

ΚΡΟΝΟΣ

Καλά, τότε. Στο καλό. Να πεις στην Αριστέα ότι την ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΝΙΑ

Καλά.

Η Μάνια κάνει να φύγει.

ΚΡΟΝΟΣ

Και... Μάνια;

Η Μάνια γυρίζει προς το μέρος του Κρόνου.

ΚΡΟΝΟΣ

Όποτε θέλεις κανένα βιβλίο, έλα να διαλέξεις.

ΜΑΝΙΑ

Ναι. Γεια.

ΚΡΟΝΟΣ

Γεια σου, κορίτσι μου.

Η Μάνια φεύγει. Ο Κρόνος αρχίζει να τακτοποιεί τα ρούχα.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

Στο σπίτι του Κρόνου ο Τάσος μαστορεύει μια καρέκλα. Ο Κρόνος κάθεται απέναντι με ένα βιβλίο στα χέρια.

ΤΑΣΟΣ

Τώρα αντέχει κι ελέφαντα.

ΚΡΟΝΟΣ

Είσαι πραγματικός μαστορας.

ΤΑΣΟΣ

Εδώ στο χωριό πρέπει κανείς να κατέχει απ' όλα.

ΚΡΟΝΟΣ

Τα δικά μου χέρια δεν πιάνουν. Ούτε βίδα δεν καταφέρνω. Τη στραβώνω.

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Από τα πολλά γράμματα το' παθες.

ΚΡΟΝΟΣ

Αυτά με κράτησαν στη ζωή.

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Τα γράμματα;

ΚΡΟΝΟΣ

Τα βιβλία.

ΤΑΣΟΣ

Εκείνα που γράφεις ή που διαβάζεις;

ΚΡΟΝΟΣ

Μμμ... Δύσκολη ερώτηση.

ΤΑΣΟΣ

Έχω να πιάσω βιβλίο... ουουου... από το σχολειό.

ΚΡΟΝΟΣ

Κρίμα.

ΤΑΣΟΣ

Δεν βαριέσαι... Ζήσαμε και χωρίς βιβλία. Ξέρεις τι λέω εγώ; Με τα βιβλία δεν

τρως ψωμί. Στην πόλη μπορεί να είναι αλλιώς. Εδώ πρέπει τα χέρια να πιάνουν. Να λερώνονται.

ΚΡΟΝΟΣ

Δίκιο έχεις, αλλά—

ΤΑΣΟΣ

Αν μείνεις και δουλεύεις τη γη, τα ξεχνάς όλα τ' άλλα. Γιορτές και σχόλες και λούσα και βιβλία. Εμάς έτσι μας μάθανε κι έτσι ζούμε. Παππούς, πατέρας, εγώ, τα παιδιά μου... Όλοι το ίδιο. Μόνο η γη και τα ζώα είναι για μας. Μ' εκείνα γεννηθήκαμε και μ' εκείνα θα πεθάνουμε.

ΚΡΟΝΟΣ

Μια χαρά είστε. Τίποτα δεν σας λείπει. Η γη είναι ζωή από μόνη της.

Σιωπή.

ΤΑΣΟΣ

Τελικά, πώς και διάλεξες τα μέρη μας;

ΚΡΟΝΟΣ

Για την ησυχία.

ΤΑΣΟΣ

Από δαύτη, μπόλικη.

Σιωπή.

ΤΑΣΟΣ

Το σπίτι σου;

ΚΡΟΝΟΣ

Το ξενοίκιασα. Μη φανταστείς ότι ήταν τίποτα σπουδαίο.

ΤΑΣΟΣ

Δεν νοιάζεσαι που αλλαξοτοπίζεις;

ΚΡΟΝΟΣ

Καθόλου. Δεν αντέχω πολύ στο ίδιο μέρος. Θέλω να φεύγω. Ν' αλλάζω.

ΤΑΣΟΣ

Πώς μπορείς;

ΚΡΟΝΟΣ

Έτσι έμαθα. Να μη δένομαι.

ΤΑΣΟΣ

Πρόσεχε, όμως, στα καινούρια μέρη.

ΚΡΟΝΟΣ

Τι;

ΤΑΣΟΣ

Τις παρέες σου.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν έχω καμιά παρέα ακόμα εδώ.

ΤΑΣΟΣ

Αυτούς που σε πλευρίζουν.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν καταλαβαίνω.

ΤΑΣΟΣ

Τις προάλλες σε είδα που κουβέντιαζες με τη χήρα, την Ευγενία.

ΚΡΟΝΟΣ

Α, ναι! Εκείνη μου μίλησε πρώτη.

ΤΑΣΟΣ

Δεν είναι σόι.

ΚΡΟΝΟΣ

Γιατί;

ΤΑΣΟΣ

Βρωμογύναικο. Από τότε που συγχωρέθηκε ο μακαρίτης, την έχει περάσει όλο το χωριό.

ΚΡΟΝΟΣ

Πω πω... Αλήθεια; Έτσι κι αλλιώς δεν σκόπευα--

ΤΑΣΟΣ

Άσε τι σκόπευες εσύ. Τους δικούς της σκοπούς να κοιτάς.

ΚΡΟΝΟΣ

Μα δεν της έδωσα θάρρος.

ΤΑΣΟΣ

Το παίρνει από μόνη της.

ΚΡΟΝΟΣ

Σ' ευχαριστώ που μου το είπες.

Σιωπή.

ΤΑΣΟΣ

Πάντως, αν θες γυναίκα...

ΚΡΟΝΟΣ

Τι είναι αυτά που λες;

ΤΑΣΟΣ

Τι λέω; Άντρας είσαι. Θα χρειαστείς--

ΚΡΟΝΟΣ

Σε παρακαλώ.

ΤΑΣΟΣ

Μην παρεξηγιέσαι. Δεν το λέω από κακό. Ξέρω ότι εκεί στην πόλη έχετε ωραίες κυράδες, μοντέρνες. Εδώ τα θηλυκά ειν' αλλιώς.

ΚΡΟΝΟΣ

(έντονα) Δεν ψάχνω γυναίκα!

ΤΑΣΟΣ

Καλά ντε. Μια κουβέντα είπα.

ΚΡΟΝΟΣ

Με συγχωρείς. Δεν φταις εσύ. Απλώς, εγώ δεν είμαι έτσι. Δεν μπορώ να κάνω... καταλαβαίνεις... χωρίς αγάπη.

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Τι αγάπη και κουραφέξαλα; Πώς αντέχεις; *(πονηρά)* Δεν σου λείπει το μουνί;

ΚΡΟΝΟΣ

Όχι, έτσι όπως το εννοείς. Εξάλλου, έχω και κάποια ηλικία.

ΤΑΣΟΣ

(γελάει) Εσύ δεν έχεις μόνο παράξενο όνομα. Μια παραξενιά είσαι όλος.

ΚΡΟΝΟΣ

(γελάει) Αυτό ξαναπές το.

ΤΑΣΟΣ

Έχεις τίποτα άλλο να σου φτιάξω;

ΚΡΟΝΟΣ

Μπα. Εντάξει είμαι.

ΤΑΣΟΣ

Πάω. Άργησα και θα φωνάζει η κυρά.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν σε ρώτησα. Είστε όλοι καλά;

ΤΑΣΟΣ

Ναι. Γιατί;

ΚΡΟΝΟΣ

Έτσι ρωτάω. Τα παιδιά;

ΤΑΣΟΣ

Μια χαρά είμαστε όλοι. Γεροί σαν τούροι. Μη νοιάζεσαι.

ΚΡΟΝΟΣ

Ωραία. Καλό απόγευμα, λοιπόν. Και πάλι ευχαριστώ.

ΤΑΣΟΣ

Γεια χαρά.

Ο Τάσος φεύγει. Ο Κρόνος ανοίγει το βιβλίο του και αρχίζει να διαβάζει.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

*Ο Τάσος, η Λουκία, ο Παναγής και η Αριστεά συγκεντρωμένοι γύρω από το τραπέζι.
Είναι όλοι τους σκωθρωποί. Η ατμόσφαιρα είναι βαριά.*

ΛΟΥΚΙΑ

Το παλιοθήλυκο. Το' ξερα ότι θα κατέληγε έτσι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα τον βρω τον μπάσταρδο. Πρώτα θα του δώσω να φάει τ' αρχίδια του κι ύστερα θα τονε ταΐσω ετούτες τις μύγες. Μία μία θα τις καταπιεί. Ο πούστης!

ΤΑΣΟΣ

Σωπάστε. Μη μαθευτεί στο χωριό.

ΛΟΥΚΙΑ

Το πουτανάκι! Πώς θα ιδώ στα μάτια τον κόσμο; Τον παπά;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Μην τους δεις.

ΛΟΥΚΙΑ

Εσύ κοίτα να της βαστάς τα μπόσια.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Δεν της βαστάω τα μπόσια.

ΤΑΣΟΣ

Μη μαλώνετε. Πρέπει να είμαστε μονιασμένοι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ποιος να' ναι; Θα σιάσω, αν δεν μάθω.

ΛΟΥΚΙΑ

Ψάξε τους φίλους σου. Κανέννας από δαύτους θα' ναι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ζουρλάθηρες;

ΛΟΥΚΙΑ

Όταν της έλεγα να μαζεύεται σπίτι, μ' έγγραφε. Τριγύρναγε σαν την πουτάνα στην πλατεία. Από παγιάκι σε παγιάκι. Με όλους ξερογλειφότανε.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ήταν που δεν ήθελε γάμο και παιδιά...

ΛΟΥΚΙΑ

Τώρα θα βρει δουλειά με το μούλικο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν γίνεται να το ρίξει;

ΤΑΣΟΣ

Όχι. Είναι επικίνδυνο.

ΛΟΥΚΙΑ

Χαμπάρι δεν πήρε που δεν της ερχόταν αίμα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πόσο θα' ναι κλεισμένη;

ΤΑΣΟΣ

Μέχρι τη γέννα. Μετά θα δούμε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Και το μωρό;

ΤΑΣΟΣ

Κάπου θα το δώσουμε. Τόσοι ψάχνουν. Να πάρουμε και καμιά δεκάρα. Γι' αυτό, μην σας ξεφύγει τίποτα.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γιατί δεν το κρατάμε; Να γίνω κι εγώ μπάρομπας.

ΤΑΣΟΣ

Μη λες μαλακίες!

ΛΟΥΚΙΑ

Ποιος θα τηνε πάρει μ' ένα μούλικο στην πλάτη;

Ο Τάσος σηκώνεται.

ΤΑΣΟΣ

Ετοίμασε ό, τι είναι να της πάω.

ΛΟΥΚΙΑ

(σηκώνεται κι αυτή) Περιμένε. Να της μαζέψω και κανένα ρούχο. *(πάει σε άλλο δωμάτιο)*

ΠΑΝΑΓΗΣ

Έτσι θα τ' αφήσουμε;

ΤΑΣΟΣ

Άσε να ταχτοποιηθεί αυτή και θα τον βρούμε τον μπάσταρδο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κάποιον έχω εγώ στο μυαλό μου.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ποιον;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τον Κρόνο.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Από πού κι ως πού;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Από τότε που πάτησε το πόδι του εδώ, γίναν όλα.

ΤΑΣΟΣ

Κι εμένα μου' ρθε η σκέψη.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Είναι καλός άνθρωπος.

ΤΑΣΟΣ

Καλάμια. Πού το κατάλαβες;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κάνει παρέα με τον παπά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πάλι τούβλο πέταξες. Τι έχει να κάνει;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ο παπα-Γιώργης έχει κρίση. *(στον Τάσο)* Και στο κάτω κάτω, εσύ τον έφερες και για τραπέζι.

ΤΑΣΟΣ

Με γέλασε. Τύποι σαν κι αυτόν κοροϊδεύουν και τον Θεό τον ίδιο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γιατί δεν πάμε στα ίσια να τον βρούμε; Να δούμε τι θα πει.

ΤΑΣΟΣ

Θα κάνει την πάπια.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ε, τότε θα τον μαδήσω σαν πάπια.

ΤΑΣΟΣ

Μη μπλέκεσαι. Άσε να βρω εγώ την άκρη.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Όμως, μετά θα μου τον αφήσεις εμένα. Όποιος και να' ναι. Μου το υπόσχεσαι;

ΤΑΣΟΣ

Εντάξει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

(σηκώνοντας το βάζο και με τα δυο του χέρια) Το βλέπετε αυτό; Στο στόμα του θα τ' αδειάσω. Ένα βάζο ψόφιες μύγες. Θα γίνουν το στερνό του γεύμα.

Ο Τάσος και η Αριστέα τον κοιτάζουν αμίλητοι. Η Αριστέα σκαλίζει τη μύτη τις.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

Η Λουκία κάνει δουλειές του σπιτιού. Ακούγεται χτύπημα στην πόρτα. Η Λουκία ανοίγει. Είναι ο παπα-Γιώργης.

ΛΟΥΚΙΑ

Έλα, παπά.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Καλημέρα. Την ευλογία του Υψίστου.

ΛΟΥΚΙΑ

(κάνει τον σταυρό της) Μεγάλη η χάρη Του. Τι χαμπάρια;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν σε είδα στη λειτουργία κι ανησύχησα.

ΛΟΥΚΙΑ

Έχω άρρωστη την κατσικα. Της δίνω φάρμακο.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν έχεις ξαναλείψει Κυριακή.

ΛΟΥΚΙΑ

Παίρνει ώρα. Ανάποδο ζωντανό.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Αμαρτία. Όλα πλάσματα του Θεού είναι.

ΛΟΥΚΙΑ

Καφέ;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ήπια στην εκκλησία.

Ο παπα-Γιώργης κάθεται.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Όλα καλά;

ΛΟΥΚΙΑ

Δόξα να' χει ο Κύριος.

Μικρή σιωπή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Έχω καιρό να δω το κορίτσι σου.

ΛΟΥΚΙΑ

Την Αριστέα; Στο χτήμα είναι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Όχι, τη μικρή σου.

ΛΟΥΚΙΑ

Α, τη στείλαμε στην πόλη.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πώς κι έτσι;

ΛΟΥΚΙΑ

Την πονέσανε τα δόντια της. Ανοιξαμε δουλειές με τον οδοντίατρο.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Και πού μένει;

ΛΟΥΚΙΑ

Σε μια ξαδέλφη του Τάσου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν ήξερα ότι ο Τάσος έχει ξαδέλφη στην πόλη.

ΛΟΥΚΙΑ

Μακρινή. Δεν έχουμε πολλά πάρε δώσε.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Και της εμπιστευτήκατε τη μικρή;

ΛΟΥΚΙΑ

Από ανάγκη. Για να μην πηγαινοέρχεται.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Κατάλαβα.

Σιωπή.

ΛΟΥΚΙΑ

Παπά;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ναι;

ΛΟΥΚΙΑ

Εκείνος ο Κρόνος τι μέρος του λόγου είναι;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Σοβαρός άνθρωπος. Γιατί ρωτάς;

ΛΟΥΚΙΑ

Ξέρω γω... Άντρας στην ηλικία του, να κάθεται μόνος σε ξένο χωριό...

Κομματάκι περιέργο.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Έχεις δει τίποτα;

ΛΟΥΚΙΑ

Όχι. Δεν λέω...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Συνέβη κάτι;

ΛΟΥΚΙΑ

Σκιάζομαι. Για τα κορίτσια.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι εννοείς; Τις πείραζε;

ΛΟΥΚΙΑ

Όχι. Δεν ξέρω. Όμως, με τρώει η έννοια. Όταν τις αφήνω μόνες τους... Μ'

εκείνον δίπλα...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν έχει δώσει αφορμή για τίποτα. Ήσυχος άνθρωπος δείχνει. Με τα βιβλία του, τις μουσικές του.

ΛΟΥΚΙΑ

Αυτά τα θανατερά που βάζει κι ακούει; Η ψυχή μου με πιάνει.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

(γελάει) Κλασική μουσική. Ορχήστρες. Δύσκολα για μας.

ΛΟΥΚΙΑ

Μόνο για κηδεία κάνουν. Όξω από δω. *(χτυπάει με την ανάστροφη της παλάμης της το τραπέζι)*

Μικρή σιωπή.

ΛΟΥΚΙΑ

Γιατί έφυγε από το σπίτι του; Πού έμενε; Δεν έχει δικούς του;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Παπάς είμαι, όχι ντετέκτιβ!

ΛΟΥΚΙΑ

Μάθε. Εσύ μας τον έφερες.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μίλα καθαρά, μωρέ Λουκία. Σου έκανε κάτι ο Κρόνος;

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν τον εμπιστεύομαι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Γιατί;

ΛΟΥΚΙΑ

Φοβάμαι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Θα έχω τον νου μου. Και θα ρωτήσω να μάθω. Σου το υπόσχομαι.

ΛΟΥΚΙΑ

Ευχαριστώ, παπά μου.

Ο παπα-Γιώργης σηκώνεται.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μη σε κρατάω. Πότε είναι να δώσεις το φάρμακο;

ΛΟΥΚΙΑ

Ποιο φάρμακο;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Στο ζωντανό, ντε.

ΛΟΥΚΙΑ

Α, ναι. Παραλίγο να το λησμόναγα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Άντε, λοιπόν. Φεύγω.

ΛΟΥΚΙΑ

Στο καλό.

Ο παπα-Γιώργης φεύγει. Η Λουκία στέκεται σκεφτική.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

Ο Τάσος και η Λουκία συζητούν. Δείχνουν ανήσυχοι.

ΤΑΣΟΣ

Έφαγε;

ΛΟΥΚΙΑ

Ούτε μπουκιά. Είχε ανακατωσούρα.

ΤΑΣΟΣ

Της γκαστριάς.

ΛΟΥΚΙΑ

Ήτανε άσπρη σαν το πανί.

ΤΑΣΟΣ

Τα ξέχασες τα δικά σου;

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν είναι καλά.

ΤΑΣΟΣ

Θα γιάνει. Μη φοβάσαι.

Σιωπή.

ΛΟΥΚΙΑ

Βρήκες άκρη;

ΤΑΣΟΣ

Σε τι;

ΛΟΥΚΙΑ

Για τον αλήτη που--

ΤΑΣΟΣ

Μπα.

ΛΟΥΚΙΑ

Έκανα κουβέντα του παπά.

ΤΑΣΟΣ

Τι κουβέντα;

ΛΟΥΚΙΑ

Για τον Κρόνο.

ΤΑΣΟΣ

Τρελάθηκες; Θεε να το πάρει χαμπάρι και να την κάνει;

ΛΟΥΚΙΑ

Ο παπάς δεν μιλάει.

ΤΑΣΟΣ

Μην παίρνεις όρκο. Κράτα εσύ το στόμα σου κλειστό.

ΛΟΥΚΙΑ

Πρέπει να μάθουμε.

ΤΑΣΟΣ

Αν βιαστούμε, θα τον χάσουμε.

ΛΟΥΚΙΑ

Θα τον σκοτώσω τον αλήτη! *(σηκώνει τα χέρια τις)* Με τα ίδια μου τα χέρια!

ΤΑΣΟΣ

Δεν θα προλάβεις. Θα το κάνω εγώ πρώτος.

Σιωπή.

ΛΟΥΚΙΑ

Κι αυτή η ευλογημένη... Να μην πει τίποτα...

ΤΑΣΟΣ

Σάμπως πήρε χαμπάρι;

ΛΟΥΚΙΑ

Κοτζάμ γυναίκα.

ΤΑΣΟΣ

Κι αν το φχαριστιόταν;

ΛΟΥΚΙΑ

(θυμωμένη) Τι λες, μωρέ;

ΤΑΣΟΣ

Μια σιέψη έκανα.

Σιωπή. Μπαίνει ο Παναγής. Κρατάει το βάζο με τις ψόφιες μύγες. Το ακουμπάει στο τραπέζι.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι νέα, γιε μου;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν είναι καλά. Ξερνοβολάει.

ΤΑΣΟΣ

Έτσι είναι αυτά.

ΛΟΥΚΙΑ

Σου το είπα, Τάσο. Κάτι έχει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν την πάμε σε κανα γιατρό;

ΤΑΣΟΣ

Και να τηνε δει ο κόσμος; Ας περιμένουμε λίγο. Θα της περάσει.

ΛΟΥΚΙΑ

Θα της κάνω ένα ζεστό τίλιο να της το πάει η Αριστέα. Θα της μαλακώσει το στομάχι.

Η Λουκία πηγαίνει προς την κουζίνα. Ο Παναγής χτυπάει οργισμένος τη γροθιά του στο τραπέζι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα το ξεσκίσω το κάθαρμα. Μόνο να τον βρω. Θα φτύσει το γάλα της μάνας του.

ΤΑΣΟΣ

Μαζί.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Όλο έτσι λες και δεν κάνεις τίποτα.

ΤΑΣΟΣ

Τι να κάνω;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Να παραφυλάξεις.

ΤΑΣΟΣ

Ποιον να παραφυλάζω;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν ξέρω. Κουταμάρες λέω. Έχω χάσει τον νου μου.

ΛΟΥΚΙΑ

Εμένα δεν μου το βγάζετε απ' το μυαλό. Αυτός ο κερατάς ο Κρόνος είναι. Να πάτε να τον βρείτε.

ΤΑΣΟΣ

Άσε πρώτα να τον παραφυλάξουμε. Καλά λέει ο Παναγής.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι να παραφυλάζετε; Να πάτε στα ίσα. Σαν άντρες.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ναι, ρε πατέρα. Πάμε να το στριμώξουμε το γουρούνι.

ΤΑΣΟΣ

Θα πάμε, Παναγή. Όταν έρθει η ώρα. *(σηκώνεται)* Πάω από το καφενείο να δω τον παπά.

Ο Τάσος φεύγει. Ο Παναγής κάθεται μπροστά στο βάζο και κοιτάζει για λίγο αφηρημένος τις ψόφιες μύγες. Μετά, σηκώνεται, παίρνει ένα μπουκάλι τσίπουρο και γεμίζει ένα ποτήρι. Το πίνει μονορούφι. Η Λουκία τον κοιτάζει με απορία.

ΛΟΥΚΙΑ

Νηστικός το πίνεις; Θα σε θερίσει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Παράτα με.

ΛΟΥΚΙΑ

Σε ποιον μιλάς έτσι;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ωχου.... Παράτα με, σου λέω!

Ο Παναγής σηκώνεται απότομα και φεύγει χτυπώντας δυνατά την πόρτα πίσω του. Η Λουκία μένει για λίγο σκεφτική. Απομακρύνει το βάζο με τις μύγες από το τραπέζι κοιτώντας το με αηδία. Αρχίζει να φτιάχνει το τίλιο.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Στο καφενείο του χωριού, ο παπα-Γιώργης κουβεντιάζει με τον Κρόνο.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Είπες ότι με ήθελες.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν μου αρέσει να χώνω τη μύτη μου στις δουλειές των άλλων, αλλά--

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Άσε τις εισαγωγές. Μοιάζει σοβαρό.

ΚΡΟΝΟΣ

Ανησυχώ.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Για ποιον;

ΚΡΟΝΟΣ

Για το κορίτσι των σπιτονοικοκυραίων μου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τη Μάνια;

ΚΡΟΝΟΣ

Έχω καιρό να τη δω.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Είναι στην πόλη. Φτιάχνει τα δόντια της.

ΚΡΟΝΟΣ

Σίγουρα;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Γιατί ρωτάς; Ξέρεις κάτι;

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν είναι ότι ξέρω. Όμως διαισθάνομαι ότι κάτι της συμβαίνει.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Σαν τι;

ΚΡΟΝΟΣ

Την έχω δει να σιγοκλαίει, όταν είναι μόνη της. Κάποια βράδια μου φάνηκε ότι βογκούσε κιόλας.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Είναι τόσοι στο σπίτι. Πώς κατάλαβες ότι ήταν αυτή; Μπορεί να ήταν η Λουκία. Καταλαβαίνεις τι θέλω να--

ΚΡΟΝΟΣ

Όχι. Η Μάνια ήταν. Αναγνωρίζω τη φωνή της. Είναι πολύ χαρακτηριστική.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Είναι περίεργη οικογένεια. Όλοι τους. Ζουν πίσω στον χρόνο.

ΚΡΟΝΟΣ

Το έχω καταλάβει.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Από την άλλη, είναι πολύ εργατικοί. Παλεύουν όλη μέρα με τα χτήματα και τα ζώα.

ΚΡΟΝΟΣ

Αυτά τα παιδιά... Είναι τα ίδια σαν ζώακια. Αξιολύπητα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μα να μην τελειώσουν ούτε το γυμνάσιο... Πόσες φορές δεν το' πα και στους δυο τους. «Στείλτε τα παιδιά να μάθουν γράμματα. Ανάπηρα τ' αφήνετε». Μάλλιασε η γλώσσα μου. Τους έταξα τα θεία και τ' ανθρώπινα. Χαμπάρι.

ΚΡΟΝΟΣ

Κοινωνική υστέρηση. Έτσι λέγεται αυτή η κατάσταση. Χειρότερη κι από τη νοητική.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δείχνεις να έχεις ασχοληθεί.

ΚΡΟΝΟΣ

Ήμουν δάσκαλος.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Αλήθεια;

ΚΡΟΝΟΣ

Παλιά. Στα νιάτα μου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Και τα παράτησες για να γίνεις συγγραφέας;

ΚΡΟΝΟΣ

Όχι. Το γράψιμο ήρθε μετά, στα δύσκολα. Σαν δώρο. Αυτό με κράτησε στη ζωή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μπλεξίματα;

ΚΡΟΝΟΣ

Ναι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Άσχημα;

ΚΡΟΝΟΣ

Όσο δεν φαντάζεσαι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Ναρκωτικά;

ΚΡΟΝΟΣ

Ε, όχι. Ποτέ.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Με συγχωρείς. *(μικρή παύση)* Πάντως, αν νιώσεις ανάγκη για κουβέντα, εγώ είμαι εδώ.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν βαριέσαι, παπά. Μετά από τόσα χρόνια τα έχω βρει. Κουβεντιάζω με τον εαυτό μου.

Μικρή σιωπή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Το χωριό μας πώς το διάλεξες;

ΚΡΟΝΟΣ

Τυχαία. Θα γελάσεις. Έτρωγα φανατικά ένα γιαούρτι από τα μέρη σας. Το έφερε ο μπακάλης της γειτονιάς. Δεν βγαίνει πια.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πώς λεγόταν ο παραγωγός;

ΚΡΟΝΟΣ

Σωτηρίου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Θεός μου.

ΚΡΟΝΟΣ

Έλα!

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Αδελφός της μάνας μου. Δεν υπήρχε δεύτερος στα τυριά και τα γιαούρτια.

Έχει πεθάνει.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν ξέρω πού στο καλό τον είχε ανακαλύψει ο δικός μας. Πού να βρεθεί τέτοιο γιαούρτι σήμερα...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Και, αλήθεια τώρα, το γιαούρτι σ' έφερε εδώ;

ΚΡΟΝΟΣ

Περίπου. Έφαχνα έναν τόπο μικρό, χωρίς πολυκοσμία. Ο μπακάλης μου έδωσε την ιδέα. Άθελά του κιόλας. Τον ρώτησα γιατί δεν φέρνει πια το γιαούρτι. «Δεν το βρίσκω» μου είπε. «Μπορεί να έκλεισε το γαλακτοκομείο. Εξάλλου, μια σταλιά τόπος είναι όλο το χωριό. Τι ψάχνεις;»

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Και είπες να ψάξεις.

ΚΡΟΝΟΣ

Ακριβώς.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Το δασκαλίκι γιατί το παράτησες;

Μικρή σιωπή. Ο Κρόνος δείχνει σκεπτικός.

ΚΡΟΝΟΣ

Μπήκα φυλακή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Συγγνώμη. Δεν ήξερα.

ΚΡΟΝΟΣ

Πού να ξέρεις...

Σιωπή.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Χρέη;

ΚΡΟΝΟΣ

Όχι. *(παύση)* Έγινα αφορμή να σκοτωθεί κάποιος.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Σα να λέμε... φόνος εξ αμελείας;

ΚΡΟΝΟΣ

Ατύχημα πάνω σε συμπλοκή. Τι να σου λέω... Παλιά ιστορία.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν σε πιέζω.

ΚΡΟΝΟΣ

Ήταν θέλημα Θεού, που θα' λεγες κι εσύ.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Κανένας φόνος δεν είναι θέλημα Θεού. Αμαρτία--

ΚΡΟΝΟΣ

Ο βιασμός ενός παιδιού είναι λόγος ν' αλλάξει κανόνες κι ο Θεός.

Ακούγονται δυνατά χτυπήματα στην πόρτα. Ο Κρόνος ανοίγει. Μπαίνει ο Παναγής αναψοκοκκινισμένος.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Παναγή, τι συμβαίνει; Γιατί είσαι έτσι;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κι εσύ εδώ, παπα-Γιώργη;

ΚΡΟΝΟΣ

Τι έγινε;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Εσύ να μου πεις τι έγινε.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν καταλαβαίνω.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τώρα θα καταλάβεις.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πώς μιλάς έτσι;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Όπως θέλω θα μιλάω.

ΚΡΟΝΟΣ

Ασ' τον, παπά μου.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ήρθα να μάθω τι έκανες στην αδελφή μου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Παναγή, τι λες; Είσαι πιωμένος. Μυρίζεις.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κάνε στην άκρη, παπά. Με τον Κρόνο μιλάω.

ΚΡΟΝΟΣ

Αν δεν μου εξηγήσεις--

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τι να σου εξηγήσω, ρε αλήτη; Ανώμαλε. Θα μπορούσε να είναι κόρη σου.

Εγγονή σου.

ΚΡΟΝΟΣ

Παλάβωσες;

Ο Παναγής πλησιάζει απειλητικά τον Κρόνο. Ο παπα-Γιώργης μπαίνει ανάμεσά τους.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Φύγε από τη μέση, παπά.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Λέγε επιτέλους, παιδί μου! Τι συμβαίνει;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Αυτός ο αλήτης γκάστρωσε την αδελφή μου.

ΚΡΟΝΟΣ

Τρελάθηκες; Τι δουλειά έχω εγώ με την αδελφή σου; Και για ποια αδελφή σου μιλάς;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κάνεις τον ανήξερο. Για τη Μάνια.

ΚΡΟΝΟΣ

Δεν έχω τίποτα με τη Μάνια. Δεν συνηθίζω να έχω επαφές με κοριτσόπουλα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Η Μάνια είναι έγκυος;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κουβέντα θα κάνουμε;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μικρέ, έλα στα συγκαλά σου. Κάτσε κάτω και εξήγησέ μας ήρεμα τι συμβαίνει.

Ο Παναγής κάθεται.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Λέγε. Ήρεμα.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Η Μάνια γκαστρώθηκε. Δεν μας λέει με ποιον.

ΚΡΟΝΟΣ

Και πώς συμπέρανες ότι αυτός είμαι εγώ;

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πού είναι τώρα; Γιατί δεν είναι στο σπίτι σας;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μη ρωτάς εμένα.

ΚΡΟΝΟΣ

Το είχα καταλάβει ότι κάτι δεν πάει καλά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Βούλωσ' το εσύ!

ΚΡΟΝΟΣ

Μην τα βάζεις μ' εμένα. Δεν έχω κάνει τίποτα. Ψάξε αλλού.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Από τότε που μας μαζεύτεηκες εδώ άρχισαν όλα.

ΚΡΟΝΟΣ

(τον πιάνει απ' τον γιακά με θυμό) Άκου, λοιπόν, μικρέ, να σου πω δυο λόγια.

Αυτό για το οποίο με κατηγορείς μου είναι απεχθές, σιχαμένο. Ορκίζομαι στο Θεό και στην ανδρική τιμή μου ότι δεν πειραζα ποτέ το κορίτσι! Μην ψάχνεις λάθος. Κοίτα αλλού.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μα... πώς--

ΚΡΟΝΟΣ

(τρέμοντας από θυμό) Συμμερίζομαι την οργή σου. Θα σου πω αυτό μόνο: Κάποτε πλάκωσα κάποιον στο ξύλο. Έναν ανώμαλο, έναν τιποτένιο. Βιάζε το παιδί του. Τον έπιασα στα πράσα. Ένα ψηλόλιγνο ντροπαλό αγοράκι. Ούτε τα μάτια δεν σήκωνε να κοιτάξει. Θυμάμαι ακόμα την κραυγή του παιδιού. Θόλωσα. Τον έδειρα. Πήγε στο νοσοκομείο και πέθανε. Τον σκότωσα. Μπήκα φυλακή. Όμως, το λέω κι ανατριχιάζω, δεν πέρασε ούτε μία στιγμή που να νιώσω ντροπή γι' αυτό είχα κάνει. Ποτέ σε όλη μου τη ζωή!

Μικρή σιωπή. Ο Παναγής είναι σκεπτικός.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Και τότε, τη Μάνια ποιος--

ΚΡΟΝΟΣ

Πού να ξέρω εγώ; Δική σου αδελφή είναι. Έβλεπα πως δεν ήταν καλά. Ήταν στενοχωρημένη. Έκλαιγε κρυφά.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Μήπως ξέρει η Αριστέα; Συνήθως τα κορίτσια τα συζητάνε αυτά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μπα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Πού την έχετε;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ασ' το, παπά.

Ο Παναγής σηκώνεται να φύγει, όμως τον προλαβαίνει ένα δυνατό χτύπημα στην πόρτα. Ο Κρόνος ανοίγει και μπαίνει αλαφιασμένη η Αριστέα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Παναγή! Εδώ είσαι κι εσύ; Ελάτε γρήγορα. Η Μάνια πέθανε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τι είπες;

Φεύγουν όλοι βιαστικά, ακολουθώντας την Αριστέα.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Ο Παναγής και η Αριστεά έχουν γυρίσει σπίτι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν κάναμε καλά που τους φωνάξαμε.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ζητούσε τη μάνα.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πήγε κι αυτός μαζί.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Έχει το αυτοκίνητο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα τον σκοτώσω.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Σιάσε. Μη λες τέτοια.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν λέω «τέτοια». Λέω τι θα κάνω.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Θα πας φυλακή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ας πάω. Κι ο Κρόνος πήγε.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ο Κρόνος;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Έφαγε κι εκείνος έναν ανώμαλο.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πότε;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Παλιά.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κι η μάνα που τον κατηγορούσε...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Η μάνα ήξερε;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Ήξερε τα παλιά. Τα δικά μου.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ποια δικά σου;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πήγε να το κάνει και σε μένα. Παλιά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το κάθαγμα!

ΑΡΙΣΤΕΑ

Νευριάζε, όμως, που σκάλιζα τη μύτη μου. Με σιχαινόταν.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Γι' αυτό--

ΑΡΙΣΤΕΑ

Χαιρόμουν που με σιχαινόταν.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ούτε εσύ είπες τίποτα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Φοβόμουν.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ποιον; Εκείνον; Έχεις εμένα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Έλεγε ότι θα με σκοτώσει.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το αρχίδι! Τον κωλόγερο! Θα τον γαμήσω.

Ο Παναγής σηκώνεται και πιάνει το βάζο με τις ψόφιες μύγες.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το βλέπεις; Θα του το δώσω να το φάει και μετά θα τον θάψω δέκα μέτρα κάτω από τη γη.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Βλακείες.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Νομίζεις ότι λέω βλακείες...

Ανοίγει η πόρτα. Μπαίνουν ο Τάσος και η Λουκία εμφανώς ταλαιπωρημένοι.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι χαμπάρια;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Τι κάνει η Μάνια;

ΤΑΣΟΣ

Καλά πάει, λένε οι γιατροί.

ΛΟΥΚΙΑ

Ίσα που την προλάβαμε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το μωρό;

ΛΟΥΚΙΑ

Της το πήρανε. Ήταν πεθαμένο.

ΤΑΣΟΣ

Ήταν μικρό. Έτσι είπαν. Δεν ζουν αυτά. Ψοφάνε μέσα στην κοιλιά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ναι. Ψοφάνε.

Σιωπή. Ο Τάσος και η Λουκία κάθονται. Δείχνουν εξαντλημένοι. Ο Παναγής περπατάει από τη μια άκρη στην άλλη.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θέλει κανείς μήλο; Πείνασα.

ΛΟΥΚΙΑ

Μπράβο, γιε μου. Καθάρισε για όλους.

Ο Παναγής παίρνει ένα μήλο κι ένα μαχαίρι. Αρχίζει να καθαρίζει ένα μήλο. Ο Τάσος κι η Λουκία κάθονται.

ΤΑΣΟΣ

(στον Παναγή) Είδες τα ζωντανά;

Ο Παναγής σηκώνεται κρατώντας το μήλο και το μαχαίρι. Κόβει ένα κομμάτι και το δίνει στη Λουκία. Μετά πλησιάζει τον Τάσο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Καλά είναι. Μη νοιάζεσαι.

Ο Παναγής κόβει άλλο ένα κομμάτι μήλο και το δίνει στον Τάσο. Εκείνος μπουκώνει λαίμαργα το στόμα του.

ΤΑΣΟΣ

Μμμμμ... Με τέτοια πείνα, μοιάζει σιέτο γλύκισμα. Σα λουκουμάς.

Ο Παναγής πλησιάζει αφηνδιαστικά τον Τάσο και τον μαχαιρώνει απανωτές φορές στα γεννητικά όργανα.

ΛΟΥΚΙΑ

(ξεφωνίζει) Μηηηη! Τι κάνεις;

Ο Τάσος βογκάει και διπλώνεται στα δυο πάνω στην καρέκλα.

ΤΑΣΟΣ

Τι... έ..καν..ες... ρε.. γαμημ... Αααααχ...

Ο Τάσος προσπαθεί να στηριχτεί πιάνοντας αριστερά και δεξιά. Ο Παναγής αφήνει το μαχαίρι να πέσει κάτω. Ο Τάσος πέφτει αιμόφυρτος στο έδαφος κρατώντας τα γεννητικά του όργανα.

ΤΑΣΟΣ

Ααααααα.....

Η Λουκία προσπαθεί να πλησιάσει τον Τάσο, όμως η Αριστέα την κρατάει πίσω. Η Λουκία χάνει τις αισθήσεις της. Η Αριστέα προσπαθεί να τη συνεφέρει.

Ο Παναγής παίρνει το βάζο με τις ψόφιες μύγες, το ανοίγει και πλησιάζει τον Τάσο που σφραδάζει στο έδαφος.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Φα' τες, σκατόγερε!

Του αδειάζει το βάζο στο πρόσωπο. Ο Τάσος σταματάει να κινείται. Είναι νεκρός. Η Λουκία συνέρχεται, μένει καθιστή κλαίγοντας γερά.

Μπαίνει ο Κρόνος.

ΚΡΟΝΟΣ

Συγγνώμη που μπαίνω έτσι... Ήταν ανοιχτά. Άκουσα τις φωνές. *(κοιτάζει γύρω)*
Τι έγινε εδώ! Διάολε!

Ο Κρόνος πλησιάζει τον Τάσο και ψηλαφάει την καρωτίδα του. Πιάνει από κάτω το μαχαίρι και το περιεργάζεται. Ο Παναγής και η Αριστέα στέκονται παγωμένοι. Η Λουκία κλαίει στο πάτωμα.

Από την ανοιχτή πόρτα μπαίνει ο παπα-Γιώργης. Βλέπει τον Κρόνο που κρατάει το μαχαίρι.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι στην ευχή έγινε; Όλη η γειτονιά είναι ανάστατη. *(συνειδητοποιεί το κακό)* Ω,
Θεέ μου! Ω, Θεέ μου!

ΚΡΟΝΟΣ

Παπα-Γιώργη, ειδοποίησε την αστυνομία. Μόλις σκότωσα αυτό το κτήνος.

ΤΕΛΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Στο σπίτι της οικογένειας, η Λουκία μαυροφορεμένη χτενίζει τη Μάνια, που είναι ξαπλωμένη σ' ένα ντιβάνι. Η Αριστέα ασχολείται με την κούκλα της. Ο Παναγής κάθεται στο τραπέζι με τετράδια, βιβλία και μολύβια.

ΛΟΥΚΙΑ

Δεν έχεις σχολείο σήμερα;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Όχι. Μαζεύονται οι καθηγητές.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι πας και χάνεις τον χρόνο σου...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Το υποσχέθηκα στον Κρόνο. Θα πάρω το απολυτήριο.

Σιωπή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Μου άφησε τα βιβλία του. Μέχρι να γυρίσει. Να παίρνω όποιο θέλω.

Η Λουκία δείχνει θλιμμένη. Παραμένει αμίλητη.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν μιλάς;

ΛΟΥΚΙΑ

Τι θες να πω;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν μιλάς ποτέ. Γι' αυτό μας βρήκαν όλα.

ΛΟΥΚΙΑ

(έτοιμη να βάλει τα κλάματα) Σταμάτα!

Σιωπή. Η Λουκία κλαίει βουβά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ακόμα δεν το έχω χωνέψει. Τι έκανε για μένα....

ΛΟΥΚΙΑ

(με λυγμούς) Ο Θεός να τον έχει καλά.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Δεν θα μπορέσω ποτέ του το ξεπληρώσω.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Πώς του ήρθε κι αυτουνού να μπλεχτεί... Άλλος δεν θα το'κανε. Τώρα θα ήσουν στη στενή.

ΛΟΥΚΙΑ

(με λυγμούς) Χριστέ μου... Τι συφορά μας έλαχε...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σταμάτα να μύξοιλαις. Να μιλάγες όσο ήταν καιρός.

ΛΟΥΚΙΑ

Τι να'λεγα; Θα με σιότωνε.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ας μου το'λεγες εμένα και θα'βλεπες αν θα τολμούσε.

ΛΟΥΚΙΑ

Γιε μου, έτρεμα για όλα σας.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τελικά, δηλαδή, το ήξερες για τη Μάνια;

ΛΟΥΚΙΑ

Μη με τυραννάς.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Άσ'την, Παναγή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Με τρώει αυτό. (στη Λουκία) Δεν είχες πάρει τίποτα χαμπάρι για τη Μάνια;

ΛΟΥΚΙΑ

Κι αν είχα; Ο πρώτος είναι ή ο τελευταίος; Εσύ πού ζεις; Τίποτα δεν ακούς; Για κανέναν; Κι άλλοι το κάνουν.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ποιοι το κάνουν; Με τις κόρες τους; Όχι, δεν ξέρω.

ΛΟΥΚΙΑ

Με κόρες, με ανιψιές, με ζώα. Όταν κορώσει ο αρσενικός, δεν κρατιέται.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πάψε. Θα βγάλω τ' άντερά μου.

Μικρή σιωπή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Σα να λέμε, το' ξερες καιρό;

ΛΟΥΚΙΑ

Κάτι είχα μυριστεί. Όμως κρυβόταν καλά. Τον είχα ρωτήσει. «Τη δουλειά σου εσύ». Πάντα έτσι ήταν. Σε όλα.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Κι εσύ τον άκουγες. Μόνο τη δουλειά σου. Και τότε με μένα...

ΛΟΥΚΙΑ

Τι να' κανα τότε με σένα; Μου το' χε πει: θα με σκότωνε, ανμίλαγα. Είπα πως με τα χρόνια του' χε φύγει το χούι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Ουφ, σταμάτα! Σιχάθηκα.

Μικρή σιωπή.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Εγώ πάντως έχω χαρά.

ΛΟΥΚΙΑ

Χαρά;

ΑΡΙΣΤΕΑ

Που είμαστε εδώ πέρα χωρίς εκείνον.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Κι όμως αν... Αν μου το' χατε πει...

Σιωπή.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τέλος πάντων.

Ο Παναγής πλησιάζει τη Λουκία και την αγγίζει απαλά στον ώμο.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Πάμε παρακάτω, τώρα που ξεβρωμίσσαμε απ' αυτόν. Να γίνει καλά και η Μάνια.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Και να μιλήσει. Πότε θα ξαναμιλήσει;

ΠΑΝΑΓΗΣ

Θα μιλήσει. Όπου να' ναι θα' ρθει η ώρα. Θα δεις.

Ο Παναγής σηκώνεται και πλησιάζει τη Μάνια.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τι λες, αδελφούλα; Θα μου πεις καλημέρα;

Η Μάνια δεν απαντά. Κοιτάζει ανέκφραστη το υπερπέραν. Η Λουκία τελειώνει με το χτένισμα της Μάνιας και σηκώνεται.

ΛΟΥΚΙΑ

Πάω στα ζωντανά. Να φέρω και το γάλα. Υποσχέθηκα στον Κρόνο να πήξω τυρί. Μεθαύριο έχει επισκεπτήριο.

ΑΡΙΣΤΕΑ

Περίμενε. Έρχομαι κι εγώ.

ΛΟΥΚΙΑ

(στον Παναγή) Κοίτα μην αφήσεις την αδελφή σου μόνη της!

ΠΑΝΑΓΗΣ

Για χαζό με έχεις;

Η Λουκία και η Αριστέα αποχωρούν. Ο Παναγής παίρνει την κούκλα της Αριστέας και κάθεται στο πάτωμα, μπροστά στο ντιβανάκι της Μάνιας.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Τώρα που φύγανε, θα σου πω μια ιστορία. Από ένα βιβλίο του Κρόνου. Εκείνος μου είπε να το διαβάσω. Να, θα μας ακούει και η κούκλα της Αριστέας. Θα κάνω μάθημα και στις δυο σας. *(βάζει την κούκλα δίπλα στη Μάνια)* Κάτσε να φέρω το βιβλίο.

Ο Παναγής σηκώνεται και παίρνει ένα βιβλίο από το τραπέζι.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Είναι μια μεγάλη ιστορία. Έχει μέσα πόλεμο. Ιλιάδα τη λένε. Είναι για έναν

ήρωα, τον Αχιλλέα. Έχει σκοτωθεί ο κολλητός του, ο Πάτροκλος. Ο Αχιλλέας φοβάται μη μπουν στον Πάτροκλο μύγες από τις λαβωματιές του και γεννήσουν μέσα σκουλήγια και σαπίσει το σώμα του. Άκου πώς το λέει... Κάτσε να το βρω... (διαβάζει αργά, σχεδόν συλλαβιστά)

«[...] πολύ φοβούμαι

μη στον τρανό τον Πάτροκλο χωθούν μέσα οι μύγες

απ' τις βαριές λαβωματιές, σκουλήγια του γεννήσουν

και ασχημίζουν το νεκρό, τώρα που η ζωή του

έχει πια εντελώς χαθεί, και του σαπίσει η σάρκα»¹.

Ο Παναγής σηκώνεται και φέρνει κοντά του το βάζο του, που είναι πάλι γεμάτο με ψόφιες μύγες. Πλησιάζει τη Μάνια και σηκώνει το βάζο μπροστά στα πρόσωπά τους.

ΠΑΝΑΓΗΣ

Για δεσ πόσες μάζεψα πάλι... Δεν είναι ωραίες; Κοίτα αυτή τη μεγάλη πράσινη πάνω πάνω! Ξέρεις πόση ώρα την κυνηγούσα; Τελικά την κατάφερα κι αυτή. Καμιά τους δεν μου ξεφεύγει. (παύση) Τις παρακολουθώ για λίγο, πάω πολύ κοντά και εκεί που δεν το περιμένουν, τις χτυπάω με τα δυο μου δάχτυλα. Μόνο με αυτά. (σηκώνει το χέρι με τον δείκτη και τον μέσο ενωμένους) Και ξέρεις; Μου περνάει απ' το μυαλό ότι κάμποσες απ' αυτές έχουν τρυπώσει στο κουφάρι αυτουνού κι έχουν γεννήσει σκουλήγια. Το φαντάζεσαι; Να σιάβουν τις σάρκες του; Ν' ανοίγουν τρύπες; Γι' αυτό τις αγαπώ τις βρωμιάρες. Ακόμα και ψόφιες.

Ο Παναγής συνεχίζει να κρατάει το βάζο μπροστά τους και να κοιτάζει σαν μαγεμένος τις ψόφιες μύγες. Η Μάνια αρχίζει να γελά, στην αρχή σιγανά, στη συνέχεια πιο δυνατά και στο τέλος με ένα γέλιο ξεκαρδιστικό που προοδευτικά καταλήγει σε σπαρακτικό κλάμα.

ΤΕΛΟΣ

¹ Ιλιάδα, Τ 23 – 27, μετάφραση: Θ. Γ. Μαυρόπουλος.

